CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"AND WALK IN LOVE, AS CHRIST ALSO HATH LOVED US." Eph. 5 : 2

AUGUST 24th, 1962 - No. 559 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.
Postage paid at Hamilton.

STAAT DE KERK BUITEN SPEL?

door DRS. M. VRIEZE

De mensheid is verdeeld in twee kampen. Dat is maar niet een gevolg van verschil in inzicht tussen de mensen onderling. Het is ook maar niet het onafwendbaar resultaat van een verschil in culturele ontwikkeling of in morele kwaliteit. Het is het direct gevolg van de verhouding waarin de mens staat tot Christus. Wie in Christus is is een nieuw schepsel. Hij heeft zijn burgerschap in de hemelen en zoekt de dingen die boven zijn. Zijn leven op aarde zal door deze werkelijkheid van het leven uit Christus steeds meer worden gekenmerkt. Maar wie buiten Christus staat mist het uitzicht op God en op deze wereld zoals ze werkelijk is. Hij zal steeds feller worden voortgedreven door de dingen die beneden zijn. Het is altijd weer een van de boeiendste vragen geweest waar deze twee kampen elkaar ontmoeten, en **hoe** die ontmoeting plaats vindt.

Vaak neemt deze ontmoeting het karakter aan van de botsing tussen kerk en wereld, en niet zelden zijn in dat treffen de christenen vervolgd als leden van de kerk. Dat betekent echter niet dat dit de enige manier is waarop de twee kampen elkander in onze wereld kunnen ontmoeten. Het is heel wel mogelijk dat de christen zijn kerk en zijn kerkelijk leven ongehinderd en ongestoord kan hebben, maar dan voor een politiek of sociaal getuigenis hem eenvoudigweg de mogelijkheid wordt ontnomen, terwijl hij slechts onder hatelijk hoongelach zich een katheder voor christelijke wetenschapsbeoefening kan zoeken. We weten daar alles van. Maar al te vaak lijkt het dan alsof de "wereld" het waar en het hoe van de botsing en het conflict aan de christenen voorschrijft. Het kan echter ook zo zijn dat de kerk zicht dit waar en hoe l a a t voorschrijven, en dat als het ware uitlokt. Dat gebeurt met name daar waar de kerk zichzelf buiten spel heeft gezet.

Wie buiten spel staat kan niet scoren, zo zijn de regels van het spel. Een kerk die buiten spel staat is machteloos. Maar een kerk die zichzelf buiten spel plaatst heeft zichzelf machteloos gemaakt. Die kerk kan zich dan nog wel verbazen over het feit dat er een royale mogelijkheid schijnt te bestaan om een geregeld en bloeiend kerkelijk leven op te bouwen, terwijl tegelijkertijd voor het christelijk getuigenis in maatschappelijke en politieke, in wetenschappelijke en in opvoedkundige vragen in dezelfde wereld alleen maar afkeer en verwerping bestaat. Maar voor zulke verbazing is toch eigenlijk geen reden. De kerk heeft het er dan naar gemaakt, door een spel te spelen met haar eigen naam.

Er zijn maar weinig dingen waar je niet mee kunt spelen. De een speelt met knikkers, de ander met zijn leven. Kinderen spelen met water, en grote mensen met vuur. Hier speelt er een met zijn gezondheid, ginds speelt een dreumes met een pop. Je kunt spelen met een bal en er beroemd mee worden. Anderen spelen met woorden en maken er ongewild naam mee.

Spel en ernst vallen soms samen. Als ik in een gedicht van Okke Jager het volgende lees:

"De brandstapel is goedemorgen
geworden
wij hebben de ban in de ban gedaan
de waarheid winkelt gearmd met
maar ja
pilatus vraagt wie van de twee
is de waarheid
en wast zijn handen om en om,"

dan kan ik zeggen dat hij met woorden speelt, maar ik moet er meteen aan toevoegen dat zijn spel samenvalt met de ernst. Datzelfde kan ik echter niet zeggen van die kennis aan wie ik enige tijd geleden, zo langs mijn neus weg, vroeg hoe het er bij hem in de kerk met de evangelisatie voor stond. Hij gaf me ten antwoord: **"We hebben het bij ons echt zo druk met de kerk dat we dit jaar werkelijk nog niet aan evangelisatie kunnen denken".** In dat antwoord wordt er een spelletje gespeeld zowel met het woord kerk als met het woord evangelisatie.

Nu heb ik toen ik voor het eerst op catechisatie kwam mijn eerste twee Griekse woorden geleerd toen de dominé ons uitlegde dat kerk eigenlijk hetzelfde woord was als het Griekse woordje kuriake, dat betekent 'wat van de Heer is', en dat het woord evangeliseren eigenlijk precies hetzelfde is als dat Griekse woord dat betekent 'goed nieuws brengen aan iemand'. Die dominé had gelijk. Maar als ik dan dat antwoord van die kennis van mij eens "vertaal" in ronde Hollandse woorden, dan blijkt dat de man toch eigenlijk iets dwaas zei. Zijn antwoord kwam immers hierop neer: we hebben het zo druk met wat van de Heer is dat we er **dit jaar echt geen** tijd voor **kunnen vrijmaken om** over het goede nieuws van die Heer te spreken! **Nu vraag ik U!** Is dit geen nonsensikaal en onverantwoord spel met het woordje **'kerk'? Want het is maar een van** tweeën: of we hebben het te druk met onszelf en hebben daarom geen tijd om over onze Heer te spreken, of we hebben het zo druk met wat **van onze Heer** is dat we vanzelf over Hem moeten spreken met anderen. Een derde mogelijkheid bestaat **niet.**

Jezus heeft zich werkelijk niet onduidelijk uitgedrukt toen Hij sprak over de stad boven op een berg, waar ieders blik vanzelf heengetrokken wordt. Of over de lamp op de standaard waardoor ieder in de huiskamer 'in het zonnetje' wordt gezet, of hij wil of niet. Of over zout dat aan alles waarmee het in aanraking komt een smaakje geeft. Of over discipelen die op dak klimmen om daarvandaan te verkondigen wat hun Meester hun eerst in het oor gefluisterd heeft. Wie nu recht wil hebben op die naam **kerk,** op het 'wat van de Heer is', zal dus het dak op moeten om luidkeels het evangelie uit te bazuinen. De tussen de heuvels verscholen stad, de lamp die onder de korenmaat is weggestopt, de kerk die te druk met zichzelf bezig is om aan evangelisatie te doen, heeft het recht op de naam 'kerk' verbeurd. Natuurlijk kan ieder een spelletje spelen met het woord 'kerk', maar wie dat doet moet er werkelijk maar geen ernstig gezicht bij trekken, want spel en ernst zijn hier wat al te ver uit elkaar geraakt.

Iemand zei, "Man, we hebben geen mensen voor evangelisatie. Iedereen zit al ergens in. De een in de kerkeraad, de ander in de vrouwenvereniging, een derde in het schoolbestuur en een vierde in de zangvereniging. Ik zou niet weten waar we de mensen voor de evangelisatie vandaan zouden moeten halen!" Zulk een opmerking illustreert een mentaliteit. Het is de mentaliteit van het bouwen willen van een kerkelijk leven **als** een dak om er onder te zitten in plaats van om er op te staan met de boodschap van Christus aan deze wereld. De kerk wordt dan een introvert conglomeraat van op de eigen groep gerichte activiteiten. Dat gedicht van Jager krijgt dan ineens beklemmende realiteit:

Wij zullen geen hoeksteen verwerpen
wij weten nu beter
wij verwerpen de vensters . . .

Er wordt dan op gerekend dat het contact met de "wereld" in andere levenssectoren plaats vindt. Misschien komt het tot een treffen in het veld der politieke overtuigingen en acties. Misschien

(Vervolg op pag. 2)

VAN NEDERLANDSE STAM

Met vreugde vermeldt **Rev.** Clarence van Ens in de **Herald** van de Dutch Reformed Church van Ceylon dat het mogelijk geweest is drie zelfstandige kerken te stichten en wel twee onder de Sinhalesen en één onder de Tamil, de twee stammen die een overgrote meerderheid van de bevolking van Ceylon uitmaken. Deze kerken blijven opgenomen in het kerkverband van de Dutch Reformed Church.

In de eerste samenkomst van de kerkeraad van de Tamilgemeente werd besloten een schrijven te zenden aan de Algemene Kerkeraad en aan alle plaatselijke kerkeraden van de Dutch Reformed Church, waarin o.a. wordt gezegd:

"Wij heffen onze hoofden op in dankzegging tot de Almachtige God dat Hij in Zijn genade en voorzienigheid bewerkt heeft dat de Dutch Reformed Church in Ceylon werd geformeerd, en wij danken Hem voor Zijn voortdurende tegenwoordigheid bij en Zijn ondersteuning van de Dutch Reformed Church gedurende de laatste 320 jaar van haar bestaan, en voor de liefderijke zorg die de Dutch Reformed Church getoond heeft voor het werk onder de Tamil sinds daar in 1942 mee werd begonnen."

Men ziet uit dergelijke berichten dat de broeders nog altijd aan hun Nederlandse naam vasthouden. Men schijnt dat niet als een belemmering voor het werk te ervaren. (ICN)

•

VER BIJ LUTHER VANDAAN

Baptist Bulletin bericht dat in Chicago een Duits Luthers theoloog gezegd heeft dat hij gelooft dat de beste weg naar Christelijke eenheid is "de bekering van de grote Protestantse gemeenschap" tot het Rooms Katholicisme. Dit zou betekenen "geïncorporeerd lidmaatschap" van de Protestantse Christelijke gemeenschap in de Rooms Katholieke Kerk.

Rev. M. Larkman, die deze wijsheid ten beste gaf in een persconferentie die belegd was door het Opvoedings Centrum voor volwassenen van het R.K. Aartsbisdom, Chicago, is de stichter van de Bond van Evangelisch-Katholieke hereniging. (ICN)

•

HET VIJFDE PLENAIRE CONGRESS VAN DE ICCC

Voor dit congres blijkt een grote belangstelling te bestaan. Aanmeldingen komen nog dagelijks binnen.

Onder de gedelegeerden van verschillende kerken van Nationalistisch China bevindt zich een predikant die arbeidt op het eiland Quemoy, de meest vooruitgeschoven post van dit land, dat slechts ongeveer 2½ km verwijderd is van de kust van Communistisch China. Zoals bekend wordt dit eiland zo nu en dan zwaar door de communisten gebombardeerd. In April 1961 werd het door een ICCC groep bezocht en had een samenkomst plaats in één van de kerken. Nu hoopt een predikant van deze kerken het congres in Amsterdam bij te wonen.

Op het congres zullen ook vertegenwoordigd zijn verschillende vluchtelingen kerken, wier leden in ballingschap leven. Naast de voornaamste redevoeringen zullen ongetwijfeld ook de rapporten over het kerkelijk leven van deze broeders en zusters, zowel als die van kerken in allerlei verre landen, waarmede we overigens in Nederland weinig contact hebben, voor een meelevend christen boeiende stof leveren. Eén van de avondvergaderingen zal worden opgeluisterd door zang en muziek van een Ambonnees koor en fluitorkest. (ICN)

PLAATS VOOR 285 AUTO'S

In de Duitse stad Stuttgart heeft men parkeerruimte voor 285 auto's "bemachtigd" door gebruik te maken van de ruimte welke onder een nieuw aangelegde hoofdweg met circuits ontstond.

DE OPVALLENDE KABINETSVERSCHUIVING
IN OTTAWA

Als men de recente kabinets-verschuiving in Ottawa met een schaakspel kan vergelijken, dan heeft de Minister President voornamelijk de bestaande stukken gebruikt, maar daarbij twee zetten gedaan, die hem in een veel sterkere positie plaatsen tegenover zijn tegenstanders.

Om te beginnen is de vroegere minister van financiën, Donald Fleming, die het zwarte schaap was voor meer dan één onplezierige situatie in het kabinet (denk bijvoorbeeld aan het geschil met de goeverneur van de Bank of Canada, James Coyne), veilig opgeborgen in het Departement van Justitie, een ministerie waar niet velen in moeilijkheden zijn geraakt. Minister Fleming is daartoe niet gedwongen; voor maanden reeds heeft hij zelf om een verandering gevraagd. Het was slechts de dollar-crisis die hem bij het ministerie van financiën hield gedurende en onmiddellijk na de verkiezingen.

Minister President Diefenbaker heeft echter politiek inzicht aan de dag gelegd in het benoemen van zijn opvolger bij financiën, Nova Scotia's George Nowlan. Indien iemand in staat is de oppositie het verleden te doen vergeten, dan is het Mr. Nowlan. Als spreekbuis voor de Canadian Broadcasting Corporation heeft hij met het omzeilen van netelige vragen en opmerkingen zowel de CBC als de regering veel moeite bespaard. Bovendien wordt Mr. Nowlan beschouwd als de beste parlementarian van het gehele kabinet. Hij waardeert een levendig en scherp debat, waarin hij altijd meer geeft dan hij heeft te incasseren. Men krijgt hem niet spoedig in een hoek, hij bewaart steeds zijn zelfbeheersing en meer dan eens heeft hij zijn tegenstanders met een goedmoedige glimlach ontwapend.

Deze man moet straks het nieuwe budget presenteren aan het Huis van Afgevaardigden, indien dit kabinet het althans zover brengt. Dit budget zal niet gemakkelijk te verteren zijn. Maar Mr. Nowlan zal de handschoen opnemen en niemand, zelfs niet de Minister President, zal in staat zijn hem van zijn stukken te brengen. In feite bezet Mr. Nowlan nu de plaats van de meest intieme kabinets-adviseur, niettegenstaande het feit dat hij openlijk zich verzet heeft tegen de keuze van Mr. Diefenbaker als leider van de Conservatieve Partij. Mr. Nowlan was voorstander van de andere candidaat, George Drew.

Een andere voorstander van Drew is thans "gerehabiliteerd". De nieuwe minister van citizenship and immigration is Richard Bell, de toenmalige nationale directeur van de Conservatieve Partij, die in de volksvertegenwoordiging zitting heeft namens Carleton (Ottawa). Het ministerie van citizenship and immigration is meermalen het voorwerp van felle critiek, maar verwacht wordt dat Mr. Bell in staat zal zijn het te verdedigen. Minister Ellen Fairclough, die het lang nietslecht gedaan heeft als hoofd van dit departement, heeft nu een minder kwetsbare post gekregen als Postmaster General.

Deze wijziging is niet van belang ontbloot. De kiezers in de provincie Quebec hebben zich bij de laatste verkiezingen afgekeerd van Mr. Diefenbaker. Nu heeft Mr. Diefenbaker de Quebeccers laten schieten. Er waren zes ministers van Quebec in het ministerie, inclusief de Postmaster General. Nu zijn er nog maar vier. Van deze vier is er één nieuwkomer, de nieuwe minister van Mijnen, Paul Martineau. Mr. Martineau zou anders Mr. Speaker geworden zijn. Maar Mr. Diefenbaker heeft voor een andere Speaker niet in Quebec gezocht, hetgeen een nieuwe tegenvaller voor die weerbarstige lui in Quebec moet zijn. Gewoonte-getrouw gaat deze post om de beurt naar een Engels- en Franssprekende vertegenwoordiger. Van die gewoonte zal Mr. Diefenbaker wel niet afwijken, maar hij zal die Frans-sprekende (die overigens beide talen moet beheersen) dit keer wel uit Edmonton halen. Zeer waarschijnlijk zal Marcel Lambert, een man met een uitstekende reputatie, worden benoemd.

Een minder opvallende post is die van Secretary of State. Tot die post is Ernest Halpenny uit London geroepen. Toch zal deze positie minder aantrekkelijk zijn dan gewoonlijk, want deze functionaris zal de pleitbezorger moeten zijn voor het stiefkind van de Kroon Corporaties, de Canadian Broadcasting Corporation.

Tenslotte is het grote vraagteken van het nieuwe Kabinet de scherpe financier uit Toronto M. Wallace McCutcheon. Waarom hij minister zonder portefeuille is geworden is een vraag voor iedereen. Hij kan moeilijk als een vriend of vertrouwensman van Minister President Diefenbaker worden beschouwd. De meest waarschijnlijke reden is dat Mr. McCutcheon is benoemd als een toegeven aan het zakenleven, aangezien de handelswereld de verkiezingsstrijd in Toronto en Montreal voor Mr. Diefenbaker wel wat verzuurd heeft. Mr. McCutcheon is de rechterhand van de grote E. P. Taylor en vice-president van de veel-armige Argus Corporation in Toronto, een van de meest invloedrijke handelszaken.

Hoe men ook over de kabinetsverschuiving oordeelt, het schijnt wel zeker dat zij de positie van de regering heeft versterkt. Het kabinet heeft thans veel van een gesloten front, hetwelk de oppositie vele moeilijkheden zal geven. Indien de regering veilig door de komende sessie van het parlement heen komt, zal deze kabinetsverschuiving één van de voornaamste redenen zijn.

ZOALS HET KLOKJE THUIS TIKT, TIKT HET NERGENS

Een reis naar het vaderland

PSP zal U helpen om daar te komen

Spaargelden die op het leven verzekerd zijn door gebruik te maken van het persoonlijke beleggingsplan van de Bank of Nova Scotia is het antwoord. Bepaalt Uw doel — bereikt het door maandelijkse stortingen. Informeert vandaag nog naar dit plan . . . bij de Bank waar Uw kennissen naar toe gaan.

Scotia BANK

THE BANK OF NOVA SCOTIA

Staat de kerk buiten spel?

(Vervolg van pagina 1)

groeit er contact in het gebied der rijkgeschakeerde maatschappelijke vragen. De strijd en de ontmoeting moet dan maar op zulke terreinen plaats hebben, maar de kerk zal als kerk zich dan buiten het strijdgewoel houden, en misschien alleen in zgn. kerkelijke bladen er een commentaar op schrijven.

Natuurlijk spelen allerlei factoren hier een rol. We realiseren ons dat menigeen in het kerkelijk leven "member in good standing" kan zijn, die met een mond vol tanden staat zodra een buiten-kerkelijke begint door te vragen over wat de kerk nu toch eigenlijk gelooft van dit en van dat. Dat blijkt wel heel sterk in de ontmoeting met de secte. Men heeft dan wel een nogal vage herinnering aan wat indertijd op catechisatie werd geleerd over de twee naturen van Christus en de drie-eenheid van God, maar het is allemaal te abstract en te vaag geworden om er vandaag nog precies van "op de hoogte" te zijn, en men blijft het antwoord aan de sectariër schuldig. Wie zoiets eenmaal heeft meegemaakt en het ellendige gevoel heeft gehad niet tegen de mormoon of de Jehovah-getuige op te kunnen, zal er voor passen om aan de oproep om in het evangelisatiewerk mee te gaan werken gehoor te geven. Laat dat maar aan anderen over die beter geschoold zijn in het kerkelijk belijden. Intussen blijft men toch wel "member in good standing", en van kerkelijke tucht zal er geen sprake zijn. Het schijnt dat we het woord "belijdend" lid vaak maar met een korreltje zout moeten nemen. Maar als we nu ook al gaan spelen met het woordje 'belijdend', plaatsen we ons als kerk dan niet juist door dit spel buiten het spel?

Velen staan toch eigenlijk, en dat is een tweede factor die we in rekening moeten brengen, maar wat schutterig te kijken wanneer ze een buitenkerkelijke ontmoeten buiten de kring van hen met wie ze dagelijks hun werk verrichten en aan wier eigenaardigheden ze zich langzamerhand hebben aangepast. Wanneer die buitenkerkelijke begint te spreken over zijn overtuigingen en opvattingen, over zijn idealen en zijn wereldbeschouwing, snappen ze er geen syllabe van. Ze vragen zich af: waar **heeft** de man het over? Men zou echt niet weten om op een intelligente, solidaire manier met deze buitenkerkelijke over den Christus te spreken, want men verstaat die ander niet meer. De afstand tussen kerk en wereld is huiveringwekkend groot geworden, en dat werkelijk niet alleen doordat de buitenkerkelijke zich van de kerk heeft vervreemd, maar vooral ook doordat de kerkmens zich van de buitenkerkelijke heeft "ontdaan". We kunnen heel gemakkelijk allerlei onplezierige gedachten koesteren over die ene broeder die zoveel met onkerkelijke kennissen en vrienden omgaat of die zoveel "verkeerde", "wereldse" boeken schijnt te lezen, maar wat weten wij eigenlijk van de mens buiten de kerk? Wat weten wij eigenlijk van zijn "geloof", van zijn "zedelijke beseffen", van zijn raadselen en zijn strijd? Het is allemaal heel aardig een boek te lezen, aangenomen dat we daar nog de energie voor weten op te brengen, over de wijsbegeerte van Karl Marx en over de ideologie van het communisme, maar wat verstaan we eigenlijk concreet van de motieven die onze buurman van drie huizen verder ertoe leiden om zo totaal onverschillig te worden waar het godsdienst betreft?

Natuurlijk, iedere Zondag staan de kerkdeuren open voor iedereen. Tenminste dat denken we. Maar realiseren we ons wel dat er in ons land vele duizenden zijn die werkelijk geloven dat in die kerkgebouwen alleen diegenen worden toegelaten die lid zijn? En misschien nog wel meer die overtuigd zijn dat je een bepaald soort mens moet zijn om zo'n kerk eens binnen te gaan tijdens een kerkdienst? Bovendien, geloven we nu werkelijk dat onze eenvormige en sterk op de monoloog gerichte eredienst die van begin tot eind geleid en gesproken wordt in een "eigen taal", een soort gereformeerd "jargon" vaak, aan de buitenkerkelijk meteen het gevoel geeft van "wat voel ik me hier ineens fijn op mijn gemak"? Het gebeurt waarschijnlijk niet overal, maar tijdens mijn vacantie bezocht ik een kerkdienst waar een predikant het voor elkaar wist te krijgen in de eerste vijf minuten van zijn preek zeker een vijftig dogmatische termen op elkaar te stapelen waar ik simpelweg van duizelde. De woorden buitelden over elkaar heen: onmededeelbare eigenschappen, onvoorwaardelijke verkiezing, plaatsbekledende gerechtigheid, erfzonde, dadelijke zonden, verbondswraak, en ga maar door. Ik kreeg het gevoel dat een willekeurige pagina uit Barth's Kirchliche Dogmatik nog begrijpelijker zou zijn voor een buitenkerkelijke dan dit preekbegin. Maar ook daar waar het niet tot zulke extreme preken komt mag de vraag toch niet onderdrukt worden: moet er in de wekelijkse verkondiging van het Woord niet veel meer rekening worden gehouden met de buitenkerkelijke voor wie onze geijkte terminologie soms veel gelijkenis vertoont met een technisch woordenboek in een vreemde taal?

De ontmoeting tussen de twee kampen waarin onze wereld verdeeld is, speelt zich af op vele terreinen. Dat die ontmoeting vaak het karakter heeft van een aanval van de "wereld" op hen die bij Christus schuilen en die Zijn getuigenis opheffen in deze wereld mag ons noch verbazen noch ontmoedigen. Maar we zullen er tegen op moeten komen dat de kerk poogt in deze ontmoeting en onder deze aanval buiten schot te blijven. **De kerk buiten schot is de kerk buiten spel.** Moeten we dan als kerken de tegenstand zoeken, en moeten we er naar uitzien dat de kerk weer wordt gezet in de hoek waar de slagen vallen? Zulk een gevolgtrekking zou bepaald niet logisch zijn. Maar de kerk zal wel de tegenstander zelf moeten opzoeken waar ze hem maar vinden kan. De kerk zal zelfs in het opzoeken en in de poging om de ander te ontmoeten — ook al zou dat straks een felle botsing betekenen — voorop moeten gaan. Onlangs zei iemand dat christelijke politieke en sociale actie ook een vorm van evangelisatie zouden zijn. Zo'n opmerking kan wat waarheid bevatten, al wordt op deze manier het eigen karakter van zulke politieke en sociale actie nogal ingrijpend uit het oog verloren. Het is inderdaad mogelijk dat door ons christelijk politiek en sociaal getuigenis iemand tot de persoonlijke overgave des geloofs aan Christus komt. Maar we zullen toch deze acties en de evangelisatietaak van de kerk niet door elkaar moeten halen.

Staat de kerk vandaag in Canada buiten spel? Concreter dan een antwoord te willen zoeken is de daad om het werk der evangelisatie met kracht ter hand te nemen.

VRUCHTBOMEN

gekweekt door ervaren Hollandse vakmensen

JOHN CONNON NURSERIES LIMITED

BOX 200 WATERDOWN, ONT.

Telephone: 689-4631, 689-6786

Eigenaars: C. VANDER KRUK & ZONEN

GROOT- EN KLEINHANDEL

Order nu voor najaars- en voorjaarsplanting.

APPELS

	Per stuk	5—9	10—24	25—99	100—500
2-jarige welgevormde bomen, Standaard E.M. 16, 11/16"	@ $2.00	@ 1.70	@ 1.35	@ 1.10	@ 1.05
Standaard E.M. 16, 9/16"	@ 1.80	@ 1.50	@ 1.20	@ 1.00	@ .95
1-jarige, E.M. 16, 3—4 feet			@ 1.00	@ .85	@ .75
Dwarf- en semi-dwarf, E.M. 9, E.M. 2					
2-jarige welgevormde bomen, maat 11/16"	@ 2.50	@ 2.00	@ 1.60	@ 1.35	@ 1.25
2-jarige, maat 9/16"	@ 2.25	@ 1.80	@ 1.45	@ 1.25	@ 1.15
1-jarige, E.M. 9, E.M. 2, 3—4 feet			@ 1.25	@ 1.05	@ 1.00

Verkrijgbaar in de volgende soorten: Cortland, Delicious Red, Delicious Golden, Gravensteyn, Lodi, McIntosh, Melba, Northern Spy, Red Spy, Yellow Transparent.

Condities: Verpakking vrij, f.o.b. Waterdown, Ont. 20% contant met order, 80% rembours, of per overeenkomst.

Probeer onze produkten en U zult tevreden zijn. Groot fruit, klein fruit, sierbomen, rozen, vaste planten, heesters, klimplanten, bollen, enz.

REAL ESTATE

JAN STRUIK

CH 6-3998

24 hours
City-wide Service

Houses for sale anywhere in Toronto

Representing:

JAMES B. GILBERT
REAL ESTATE

CH 1-5205

Member Toronto Real Estate and Photo Co-op Board.

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $ 4.00 per year.

De kracht der Reformatie in het Staatkundig Leven

door Dr. J. D. DENGERINK

(II)

De mens als medearbeider Gods

De mens is niet een willoos slachtoffer van de stroom van de geschiedenis, doch veeleer een met wil, verstand en daadkracht begiftigd wezen. Op grond van de Bijbel kunnen wij zelfs zeggen, dat hij Gods medearbeider is en dat de Heer der wereld hem doet mededelen in Zijn gezag. Zo zegende God de mens in het Paradijs en zei tot hem: Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u, en vervult de aarde en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het gedierte, dat op de aarde kruipt (Gen. 1 : 28).

Hier wordt door God aan de mens een bepaald gezag over de dierenwereld toegekend dat echter, zoals ook de ervaring uitwijst, tengevolge van de zondeval nog slechts op zeer gebrekkige wijze tot uitdrukking komt.

Dr. A. Kuyper heeft er herhaaldelijk op gewezen, dat men eveneens in de menselijke samenleving nooit rechtstreeks op het gezag van God zelf stuit, maar dat men het gezag ziet optreden in het ambt van menselijke personen, die dit gezag niet aan zichzelf ontlenen, maar bij wijze van overdracht uitoefenen. Zulk gezag treffen we op velerlei terrein en in velerlei vorm aan en zo dat het telkens weer een eigen karakter draagt.

Juist omdat alle menselijk gezag door God verleend, "ambtelijk" gezag is, draagt het impliciet een begrensd karakter. Het is gebonden, onderworpen aan de daarvoor door God gestelde ordeningen. Deze ordeningen liggen vast in Gods Schepperswil. Als zodanig kenmerken zij zich door vastheid, door constantie. Dat wil niet zeggen, dat zij statisch zijn. Zij zijn veeleer dynamische instrumenten in Gods hand, waardoor Hij de wereld, ook alle levensverbanden, regeert, leidt en stuwt. Als zodanig zijn zij ook universeel van aard, dat wil zeggen zij gelden voor elk mens, ook voor de mens die in het bestaan van God en Zijn orde niet gelooft. Zij bepalen uiteindelijk de structuur van de sociale werkelijkheid waarin wij verkeren en daarmede de mens in al zijn strevingen, doelstellingen en idealen.

De staat als instituut om der zonde wil

Zo is ook het staatsleven bij alle dynamiek en expansie die zich daarin openbaren, bij alle verscheidenheid van vorm, aan een constante in de scheppingsorde gefundeerde structuur of orde gebonden. Deze structuur legt zich met een innerlijk gezag op om de eenvoudige reden, dat God Zich niet laat negeren en Zijn gezag, hetwelk mede in Zijn Scheppingsorde tot uitdrukking komt, ook tegenover de opstandige mens handhaaft. Zo zal ook een revolutionair of totalitair gezinde staat alleen al om zich als staat te kunnen handhaven bepaalde elementen van genoemde structuur in zich moeten opnemen. Anders ontaardt hij in een georganiseerde roversbende, welke zich op den duur onherroepelijk innerlijk ontbindt. Ook de staat is niet een alomvattend verband, doch slechts één van de levenskringen, die temidden van de gecompliceerde samenleving zijn plaats inneemt. Dientengevolge heeft het overheidsgezag zoals dit binnen de staat optreedt, evenals andere vormen van gezag — van de vader in het huisgezin, van de ondernemer in het bedrijf, van de onderwijzer in de klas, van de ambtelijke organen in de kerk — een eigen karakter, een eigen aard, een eigen structuur.

Calvijn legde een nauw verband tussen het optreden van de overheid en de zonde. De overheden, aldus Calvijn, dienen de gerechtigheid hier op aarde. Zij treden daarbij op als Gods stedehouders. Daartoe is haar ook het zwaard in de hand gegeven. Omdat de overheden met goddelijk gezag bekleed zijn, zijn de mensen geroepen zich aan haar te onderwerpen. En dat niet "alleen de regering van die vorsten, die behoorlijk en met verschuldigde trouw hun ambt jegens ons waarnemen, maar aan de regering van allen, die het bewind, op welke wijze dan ook, voeren." (Inst. IV, 20, 8-25).

In gelijke zin lezen wij in de Confessio Belgica, dat "God uit oorzaak van de verdorvenheid des menschelijken geslachts, Koningen, Prinsen en Overheden verordend heeft". (Art. XXXVI).

Daarmede bewegen Calvijn en de Confessio Belgica zich geheel in de lijn van het Bijbels getuigenis (zie o.a. 1 Sam. 24 : 7; 26 : 9; Rom. 13; Eph. 6 : 1; 1 Petr. 2, 13-18).

Overheid en volk

Het voorgaande houdt in, dat aan de (staats-) overheid een eigen gezag toekomt, dat niet uit het volk is afgeleid (de leer der volkssouvereiniteit) en dat de overheid evenmin aan zichzelf ontleent en daarom naar eigen willekeur kan uitoefenen (de leer der staatssouvereiniteit), doch dat zij rechtstreeks aan God ontleent en daarom overeenkomstig Zijn wet dient uit te oefenen.

Er is niet eerst een volk, waaraan min of meer van buiten af een overheid wordt toegevoegd. Evenmin is er primair een overheid, die als het ware haar onderdanen in haar gevolg meeneemt (Führergedachte). Overheid en volk nemen ieder voor zich een onvervreemdbare plaats in de moderne, gedifferentieerde staat in. Zijn zijn ook met elkaar voor de ontwikkeling van het staatsleven verantwoordelijk.

In dit licht en ook allèèn in dit licht kan de democratie juist gewaardeerd worden.

De democratie is namelijk vóór alles een vorm van staatsorganisatie, waarbij de burgers (het volk) de gelegenheid hebben om langs daartoe vastgestelde banen in vrijheid overeenkomstig hun eigen overtuiging het overheidsbeleid mede te bepalen en te beïnvloeden.

In de "democratische vrijheidsrechten" gaat het dus om rechten, die de burgers binnen het kader van het staatsverband hebben. Zij dragen daarom ook geen "absoluut" karakter en kunnen niet tegenover de staat geldend gemaakt worden. Hun omvang wordt geheel bepaald door de gestalte die de staatsorganisatie in een bepaalde periode der geschiedenis heeft aangenomen. Zo gezien is het zelfs onmogelijk de democratie in formele zin als algemene voorwaarde te stellen voor elk staatsbestel. Zij vraagt immers om goed te kunnen functioneren om een zekere staatkundige rijpheid, om een zeker verantwoordelijkheidsbesef van de burgers, zodat deze zich althans een bepaald, verantwoord oordeel kunnen vormen over de meest fundamentele beginselen, welke huns inziens richting dienen te geven aan het overheidsoptreden. Daar ligt de eerste taak van de staatkundige partijen: een verantwoorde publieke meningsvorming met betrekking tot het staatkundig leven.

De democratie staat dus in het teken der geestelijke vrijheid op staatkundig terrein. En voor deze vrijheid heeft met name de evangelische christen op te komen, niet op basis van een soort humanistische tolerantiegedachte volgens welke alle godsdiensten en godsdienstige overtuigingen in wezen van gelijke waarde zijn, doch als vrucht van het inzicht, dat de overheid ook met betrekking tot het geestelijk leven van haar onderdanen principiële grenzen zijn gesteld, welke zij niet straffeloos kan negeren.

De verantwoordelijkheid en taak van de christen

In het voorgaande ligt duidelijk besloten, dat de christen zich niet aan zijn verantwoordelijkheid voor het staatkundig leven kan en mag onttrekken.

De Apostel Paulus vermaant ons "allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en eerzaamheid" (1 Tim. 2 : 1, 2).

Zoals er echter voor de christen geen werken kan bestaan zonder bidden, zo kan er voor hem ook geen bidden bestaan zonder werken. Als onderdanen zijn wij verplicht de overheid door ons spreken en doen te dragen en te steunen bij de vervulling van haar zo belangrijke taak.

Daartoe is het nodig, dat de onverschilligheid die bij zovele evangelische christenen met betrekking tot het staatkundig leven wordt aangetroffen plaats maakt voor een actieve belangstelling. Alleen zo zullen wij ook in het openbare leven tot een waarachtige zegen voor onze medemensen kunnen bezig zijn. In dit verband is het van betekenis erop te wijzen, dat Paulus de boven aangehaalde oproep onmiddellijk laat volgen door de worden: "Dit is goed en aangenaam voor God, onze Zaligmaker, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkentenis der waarheid komen" (1 Tim. 2 : 3, 4).

Het moet ons gaan om de beinvloeding van het openbare leven in christelijke, in Bijbelse zin. Dit is slechts mogelijk op basis van het Verbond dat God met deze wereld, met Zijn volk heeft gesloten, en op grond van de bekering van de mens tot God.

Hierbij dient bedacht, dat het in een christelijke staatkunde maar niet gaat om enkele specifieke onderwerpen, doch om een innerlijke reformatie van de staatkunde als zodanig.

Met het oog hierop is het ook dringend nodig om in de kring van de evangelische christenen te komen tot een grondiger bezinning in Bijbels licht op de eigenlijke structuur, de eigen aard, de typische taak van de staat. Het komt aan op de fundamentele beginselen die overheid en volk als zodanig in hun gezamenlijk staatkundig optreden hebben te leiden.

Ons uiteindelijk doel zal daarbij echter dienen te blijven de reformatie van het staatkundig leven zelf.

Daartoe zullen wij met kracht en overtuiging genoemde beginselen moeten uitdragen onder de volken waaronder wij leven en tegenover de overheden waaronder wij gesteld zijn.

Wij zijn ons bewust, dat de mogelijkheden daartoe in het ene land groter zijn dan in het andere.

In een democratische staat zullen we gebruik kunnen maken van het recht om in vrijheid onze mening te uiten door middel van de pers en andere organen die ons ter beschikking staan. We denken hier ook aan de mogelijkheid tot vorming van een politieke partij, waarin evangelische christenen zich verenigen om door gezamenlijke inspanning het staatkundig leven in reformatorische zin te beïnvloeden. De laatste mogelijkheid zal uiteraard in sterke mate afhangen van het potentieel der reformatorische christenen in de verschillende landen. Men spreke hier echter niet te spoedig het "onmogelijk" uit. De geschiedenis leert ons op velerlei terrein, dat een actie, die heel in het klein begonnen is, soms tot een machtige beweging is uitgegroeid. Het komt hier mede aan op de kracht van ons geloof, van onze overtuiging.

Geheel anders in uiteraard de positie van de christen in de totalitaire staat. Hij kan zich als zodanig op het eigenlijk staatkundig terrein nauwelijks bewegen, omdat hem als het ware armen en benen ontnomen zijn.

Toch is ook voor hem het staatkundig leven niet zonder uitzicht. Hij weet immers, dat — zoals we boven reeds zagen — ook de totalitaire machten tenvolle besloten liggen onder de almacht van God. En van deze almacht kan hij, zolang God hem het leven hier op aarde geeft, ook tegenover de totalitaire overheden zelf blijven getuigen, zoals Christus daarvan bleef getuigen, zelfs toen Hij geheel alleen tegenover Pilatus stond. (Joh. 19 : 11)

In de belijdenis van deze almacht ligt, in alle tijden en onder alle omstandigheden, niet alleen onze troost, maar ook onze roeping en onze kracht.

For the Promotion and Development of Scripturally Directed Learning

The **A R S S** Presents:

Association for Reformed Scientific Studies

Meetings on:

Sept. 5	Afternoon-meeting with students Edmonton.	
	Evening public meeting at	Edmonton.
„ 6	„ „ „ „	Red Deer.
„ 7	„ „ „ „	Lethbridge.
„ 9—14	Public meetings in British Columbia.	
„ 15—20	„ „ „	Lakehead area.
„ 20	Opening meeting Groen Club - Grand Rapids.	
„ 21	Public meeting at Trinity College - Worth.	
„ 24	Meeting at Westminster Theological Seminary - Philadelphia.	
„ 25	Public meeting at	Sarnia.
„ 26	„ „ „	Chatham.
„ 27	„ „ „	Strathroy.
„ 28	„ „ „	Jarvis.
„ 29	„ „ „	Hamilton, Student Rally.
Oct. 1	„ „ „	Bowmanville.
„ 2	„ „ „	Belleville.
„ 4	„ „ „	Wellandport.
„ 6	„ „ „	Toronto.

Subjects at the public meetings will be:

"De ware eenheid van het leven."

In English:

"The true wholeness of Life."

For Students' meetings:

"The Principles of Society."

"Meaning is the Essence of Being."

PLEASE ATTEND THE MEETING IN YOUR DISTRICT

Door de samenwerking van de grootste reisbureaux in Canada is het thans mogelijk om U bij een groep aan te sluiten op praktisch iedere afvaart van de Holland-Amerika Lijn in de komende winter.

Hierdoor ontvangt U een korting van 25% op de normale retour passageprijs. De minimumprijs voor een retour is dan U.S. $ 298.50 of

CAN. $ 322.50

Bij voldoende deelname vertrekken groepen op de volgende afvaarten:

HEENREIS:		TERUGREIS:	
3 okt.	s.s. RIJNDAM	8 dec.	(MAASDAM)
26 okt.	„	ca 8 jan.	
20 nov.	„	„ 8 jan.	
13 dec.	„	„ 5 febr.	

Uw reis met een van deze groepen kan alleen besproken worden bij een van de volgende reisbureaux, die alle officieel agent zijn van de Holland-Amerika Lijn:

FORSYTH TRAVEL BUREAU,
Marlborough & Ellen Sts. Box 569,
BLENHEIM - ONT.
Tel. OR 6-3319.

GLOBE TRAVEL SERVICE,
63 Yonge St. N.,
RICHMOND HILL - ONT.
Tel. TU 4-7851.

LUCAS & KING LTD.,
79 King St. W.,
HAMILTON - ONT.
Tel. JA 2-9257.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
697 Bay St.,
TORONTO 2 - ONT.
Tel. EM 6-9488.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
107 Dunlop St. E.,
BARRIE - ONT.
Tel. PA 6-6525.

O.K. JOHNSON & CO. LTD.,
131 North Front St.
SARNIA - ONT.
Tel. ED 6-6169.

VELLINGA TRAVEL SERVICE,
244 Queen St., Box 234,
CHATHAM - ONT.
Tel. EL 2-5150.

WIBO TRAVEL SERVICE,
395 Dundas St.,
LONDON - ONT.
Tel. GE 2-8373.

Eendracht maakt macht

SPECIAL NOTICE

STUDENTS Hamilton District Christian High School,

ALL TEXTBOOKS NOW AVAILABLE AT

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

1058 Main St. West, Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

Ter perse:

CHR. SCHOOL CALENDAR 1963

De kalender van dit jaar laat U verschillende christelijke scholen in zes verschillende landen zien, n.l.

FRANKRIJK
ZUID-AFRIKA
NEDERLAND
AUSTRALIE
CANADA
VER. STATEN

Prijs $1.00. Speciaal tarief voor schoolverenigingen.

Informaties worden gaarne verstrekt door

THE CHRISTIAN SCHOOL HERALD

212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.,

waarheen ook de orders kunnen worden gezonden.

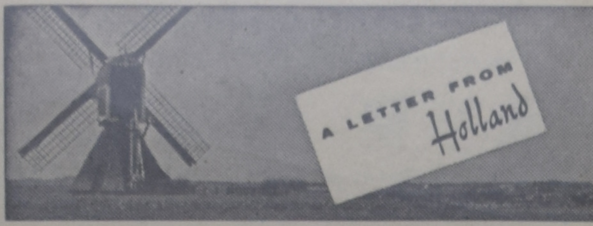

door Mej. Tjits Veenstra

Hèt grote nieuws van de laatste weken is de voorlopige overeenkomst over Nieuw Guinea tussen ons land en Indonesië. Het is op maandag 31 juli tot stand gekomen, nadat de Verenigde Naties en de Verenigde Staten Indonesië onder druk hebben gezet. Indonesië eiste n.l. overdracht voor 1 januari, wat technisch alleen al onmogelijk is en een regeling voor de gedropte para's die momenteel op Nieuw Guinea opereren. De minister van buitenlandse zaken van Indonesië, Soebandrio moest van zijn president zaterdag 28 juli naar Djakarta terugkeren, maar is het weekend overgebleven. Het voorlopig akkoord zou inhouden (officieel is het nog niet bekend, want de onderhandelingen waren geheim): De Verenigde Naties zullen waarschijnlijk begin oktober bestuurders zenden om het gebied van ons over te nemen. Onze ambtenaren zullen geleidelijk worden teruggetrokken en worden vervangen door Papoa's en Indonesiërs, en op 1 mei 1963 zal Indonesië het bestuur volledig overnemen. De Verenigde Naties blijven echter tot 1969 op het eiland en in dat jaar zal er een volksstemming worden gehouden over de vraag of de Papoea's onafhankelijk willen worden of onder Indonesisch bestuur wensen te blijven. Aan de stemming mogen slechts deelnemen, degenen die nù in het land wonen.

Minister Soebandrio en dr. Van Roijen zijn beiden naar hun land gereisd om hun regeringen het accoord voor te leggen. Zowel Indonesië als Nederland hebben het accoord aanvaard en de volgende week zullen de officiële onderhandelingen beginnen. Men hoopt het accoord vóór 17 augustus, de viering van de Indonesische onafhankelijkheid, ondertekend te krijgen.

Het bereikte accoord heeft in ons land grote opluchting gebracht, al is niemand er enthousiast over. We moeten eenvoudig buigen voor de overmacht. De evacuatie van vrouwen en kinderen uit Nieuw Guinea is in volle gang. De mensen worden voorlopig opgevangen in contract-pensions en als die vol zijn, staat er een kazerne tot hun beschikking.

De Papoea's zelf zijn verdeeld. Sommigen leggen zich bij de situatie neer, anderen verzetten zich. Men heeft in Hollandia een demonstratie gehouden tegen de overdracht aan Indonesië. De vijandschap tussen de Papoea's en Indonesië dateert al van voor de tweede wereldoorlog en nog langer. De Indonesiërs hebben altijd op de Papoea's neergezien en hen als minderwaardig beschouwd, zij hebben zelfs wel slavenjachten op Nieuw Guinea gehouden. Bovendien is de Papoea een democratisch mens, die zich niet buigt onder een dictator, zij hebben zich altijd gelijkwaardig aan de Nederlanders beschouwd.

Voor sommigen is de overdracht een ramp, dat zijn de Indonesiërs die uit hun land zijn gevlucht en zich op Nieuw Guinea hebben gevestigd. Zij hebben nog niet de Nederlandse nationaliteit, al willen ze graag Nederlanders worden. Blijven op Nieuw Guinea betekent voor hen een gevaar. Hopelijk mogen ze naar ons land gaan of naar een naburig land.

En dan wonen er nog de Toegoenezen, afstammelingen van Nederlanders, Portugezen en Indonesiërs, die in 1950 uit Indonesië zijn verdreven en bij Hollandia een gesloten christengemeenschap hebben gevormd van ongeveer 200 mensen. Suriname heeft beloofd om hen op te nemen, zij zullen er tuinbouw beoefenen.

Indonesië zelf blijft een onbetrouwbare onderhandelaar. Op de dag dat de voorlopige overeenkomst werd gesloten, zijn er nog Indonesische para's gedropt, van wie er veertien gevangen zijn genomen en president Soekarno heeft gisteren nog verklaard: "Wij hebben de plicht West-Irian nog dit jaar onder het gezag van Indonesië te brengen.

(Intussen vernamen wij, dat de overeenkomst tussen Nederland en Indonesië op 15 Augustus j.l. is getekend. Voor Nederland werd er getekend door Ambassadeur J. H. Van Royen en C. W. A. Schurmann (Nederlands ambassadeur bij de Verenigde Naties). Voor Indonesië tekende Minister Soebandrio.

Bij de overeenkomst waren twee protocols gevoegd, een militair protocol voor een onmiddellijke wapenstilstand in het gebied en een financieel protocol, waarbij de twee regeringen zich garant stellen voor alle kosten die de Verenigde Naties maken. Deze kosten worden dan gelijkelijk tussen de twee landen gedeeld.

De overeenkomst voorziet voornamelijk hierin:

- *Nederland zal West Nieuw Guinea overdragen aan de Verenigde Naties per 1 October a.s.*
- *De Verenigde Naties dragen het land over aan Indonesië op 1 Mei Mei 1963.*
- *Vertegenwoordigers van de Verenigde Naties blijven in het land tot 1969.*
- *In 1969 zal Indonesië met behulp van de Verenigde Naties, een volksstemming houden, waarin de Papoea's zich zullen kunnen uitspreken of zij onder Indonesië willen blijven of dat zij onafhankelijk willen worden.*

(Red.)

•

Heel ons land heeft anderhalve week lang in zorg gezeten over het leven van twee "bejaarde dametjes". Op maandag 23 juli kochten twee vrouwen in een apotheek in de Binnenbantammerstraat te Amsterdam een zakje Engels zout (een absoluut onschuldig laxeermiddeltje). Ze waren nog maar vijf minuten de deur uit, toen de apothekersassistente ontdekte, dat ze haar in plaats van Engels zout zinksulfaat, een zwaar vergif, had gegeven. Ze waarschuwde meteen de politie. Deze schakelde de kranten, de radio en de televisie in om de vrouwen te warschuwen het "Engelse zout" terug te brengen en beslist niet in te nemen. Er werd een nauwkeurig signalement van de dames gegeven, hierin werden ze beschreven als "bejaarde dames" Bovendien reden er radio- en luidsprekerwagens in de buurt van de apotheek rond. Anderhalve week lang kreeg men geen enkele reactie. Toen werd een huisarts geroepen bij Mevr. G. Koers-van der Molen, ze had een laxeermiddel ingenomen en was er ziek van geworden. De huisarts ging met het laxeermiddel naar de apotheeó, waar het was gekocht. Het bleek het vergif te zijn. De twee "bejaarde dametjes" bleken twee zusters, die vlak in de buurt van de apotheek woonden. Ze hadden de berichten wel gelezen en gehoord, maar er geen ogenblik aan gedacht, dat zijzelf werden bedoeld. De een is 59 en de ander bijna 63, dus vonden zij zichzelf nog niet "bejaard".

De zuster van 59 jaar heeft het eerst het vergif ingenomen. Ze werd misselijk, maar dacht dat het zomergriep was. De volgende dag was ze weer beter en is ze naar haar huis in Oude Pekela in de provincie Groningen gereisd, ze logeerde bij haar zuster. De andere nam een paar dagen later het laxeermiddel in, werd ziek en dacht eindelijk aan het bericht, dat telkens werd omgeroepen. Ze waarschuwde de dokter. Hij liet haar naar het ziekenhuis brengen, maar ze bleek geen ernstig letsel te hebben opgelopen. Op verzoek van de twee vrouwen wordt de apothekersassistente niet vervolgd. En de politie heeft zich voorgenomen in een signalement nooit weer van "bejaarde dames" te spreken.

Nederland heeft nu ook zijn grote schilderijendiefstal. Waarom zouden we achterblijven bij Engeland en Frankrijk? Uit de villa Koekoeksduin te Aerdenhout, van jhr. mr. J. J. Loudon, directeur van de N.V. Koninklijke Nederlandse Petroleum Maatschappij hebben inbrekers in de nacht van 27 op 28 juli vier schilderijen gestolen ter waarde van een half miljoen gulden. Er was een zelfportret van Rembrandt bij. De heer Loudon was met vakantie aan de Rivièra. Hij vond het niet de moeite waard om naar huis te komen en heeft de politie veel succes gewenst bij de jacht op de dieven. Dat succes is niet uitgebleven. Drie van de daders zijn in Zwitserland gegrepen, het zijn Duitsers uit Aken. Volgens hen moeten de schilderijen ergens in Aken zijn, maar ze zijn nog niet gevonden.

In Utrecht zijn tien mensen naar het ziekenhuis gebracht wegens vergiftiging met chloorgas. Dat gas was ontsnapt via een lek in de leiding van het zeefgebouw van het provinciaal en gemeentelijk stroomleveringsbedrijf. De vergiftigingen zijn niet ernstig, de meeste patienten zijn al weer thuis. Maar Zuilen heeft een dag ramen en deuren gesloten moeten houden, omdat de wolk gas daarheen dreef.

Een Amerikaanse Boeing 707 (vliegtuig) met 79 passagiers aan boord is boven Winterswijk bijna tegen een straaljager van de Nederlandse Luchtmacht gebotst. De Amerikaan vloog op de automatische piloot en was al aan het dalen voor Schiphol. Toen hij de straaljager zag, heft hij zijn toestel door de automatische piloot geduwd en is snel gestegen, daarna weer even snel gedaald. Tengevolge van deze manoeuvre vlogen de passagiers tegen het plafond, er waren nog al wat gewonden en mensen met hersenschudding. Volgens de Amerikaanse piloot is het de schuld van onze straaljager, hij passeerde hem op nog geen 90 meter. Volgens onze piloot, die "op zicht" vloog, had hij de Boeing aan zien komen en een kalme uitwijkmanoeuvre gemaakt en heeft de Amerikaan veel te abrupt gereageerd. Hoe het zij, er is een ramp voorkomen en ernstig gewonden waren er niet.

Een verdwaalde zeehond heeft een paar dagen in de IJsel gezwommen en is zelfs via het Zwartewater en het Meppelerdiep tot Meppel doorgedrongen. Er stonden altijd stoeten mensen naar hem te kijken. Tot het dier zich zelf klem zwom in de sluis te Blokzijl. Daar werd hij gevangen. Hij woont nu in Burgers Dierenpark te Arnhem en blijkt nog een zeldzaam exemplaar te zijn ook.

De bouwvakkers hebben het dit jaar eens niet slecht getroffen in de vakantie. Het weer was redelijk, alle dagen zon met hier en daar een wolk en een temperatuur van omstreeks 21 graden. Alleen op de eerste donderdagmiddag onweerde het. En wel zo erg, dat in Rotterdam de straten werden ondermijnd. Een zwaar beladen aanhangwagen zakte er met zijn achterwiel dwars door het plaveisel en zonk tot en met een tip van de laadbak weg. En een man die van de stoep de straat op wilde gaan, zakte pardoes tot zijn hals door de straatstenen heen.

Vandaag hebben we de kachel weer aan. Gisteren stormde het de hele dag. Een auto is onder een boom verpletterd, tentenkampen en campings, vooral langs de kust, zijn onder water gelopen en veel vakantiegangers keerden huiswaarts van ellende. Nu is de storm over, maar de temperatuur is slechts 14 graden.

30 DAGEN IN EUROPA

U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.

Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.

Vraagt voor volledige gegevens:

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT.
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

Gaat u naar Holland of Belgie?

De Holland-Amerika Lijn biedt
U regelmatige afvaarten naar Rotterdam,
tegen zeer redelijk tarief.

Zodra U aan boord stapt, voelt U zich omringd door de goede zorgen en de gezellige sfeer, die U alleen op een Holland-Amerika Lijn schip vindt. Uw reis per schip is een onvergetelijke ervaring!

Voor familiebezoek of zakenreis, wendt U tot Uw reisbureau voor nadere inlichtingen omtrent Holland-Amerika Lijn afvaarten en tarieven!

Reist per Holland-Amerika Lijn, U vaart er wel bij.
"Vaar op een gezellig schip"

Holland-Amerika Lijn
Montreal • Halifax • Toronto • Winnipeg • Vancouver
PAY LATER PLAN VAN TOEPASSING

AFVAARTEN SS RYNDAM
8 Sept. • 3 Oct. • 26 Oct. • 20 Nov.
van *MONTREAL en QUEBEC

*Inscheping de avond tevoren.
^Sint Nicolaas-Reis.

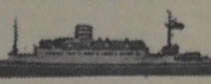

Een Canadese stem over

Nederland - Indonesie - Nieuw Guinea

Het ligt voor de hand, dat het oordeel van Nederlanders over de overeenkomst met Nieuw Guinea, door buitenstaanders niet als objectief wordt beschouwd. Of die Nederlanders nu in Nederland of in Canada of ergens anders wonen, buitenstaanders verwachten, dat wij de gehele droevige historie door een gekleurde bril zien.

Het is daarom interessant te lezen wat de redakteur van een van Canada's grootste dagbleden, "The Globe and Mail", schreef onder het hoofd "Appeasing Sukarno". De schrijver geeft toe, dat door de overeenkomst de onmiddellijke oorlogsdreiging is verdwenen. Maar hij voegt er aan toe, dat dit toch wel op een zeer goedkope manier is gebeurd, waarvoor de Verenigde Naties en de Verenigde Staten grotendeels te blameren zijn.

"The Globe and Mail" stemt in met het wantrouwen, dat in regeringskringen in Nederland is geuit ten aanzien van de volksstemming, die door Indonesië in 1969 onder de Papoea's zal worden gehouden. Terecht merkt het blad op:

This plebiscite, to be conducted by Indonesia with UN help, will enable the Papuan inhabitants to say whether they want Indonesian administration or independence. But once the Indonesians gain physical control of the territory, there is no guarantee that a poll will ever be held. India's refusal to hold a promised plebiscite in Kashmir is a dangerous precedent. The 700,000 Papuans have been virtually abandoned to their fate.

Afgezien nog van dit punt, hetgeen overigens reeds belangrijk genoeg is, wordt het toch wel zeer moeilijk gemaakt om de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten te waarderen. De wereld ziet tegen de U.S.A. op als een leidinggevende natie en zij wil haar ook vertrouwen schenken. Dit zou de U.S.A. dubbel voorzichtig moeten maken. En hierin wordt het ons nu juist zo moeilijk gemaakt, omdat deze leidinggevende natie meer de indruk van vreesachtigheid dan van stoutmoedigheid geeft.

Dit is wat de redakteur van "The Globe and Mail" hiervan verder zegt:

Dr. Sukarno won his triumph mainly because the Allies of the Netherlands, in particular the United States, backed down in the face of his threat of armed force. Pressure from Washington on the Dutch has been evident during the past few months of negotiations, and it was a retired U.S. diplomat, Mr. Ellsworth D. Bunker, who formulated the general terms of settlement.

Reports from Washington say that U.S. officials were afraid of a Dutch-Indonesian war in the Pacific that would strengthen the position of Indonesia's Communist Party, drive Dr. Sukarno even closer to Moscow, and heighten anti-Western feelings throughout the underdeveloped world.

For this reason, say the reports, the United States warned the Dutch that they would hinder the movement of their supplies in the event of war. Washington also obtained a similar pledge from Britain and this in turn immobilized Australia. In this way the Netherlands was effectively isolated and the Papuans abandoned.

This is nothing less than sheer appeasement of outright aggression. Like every UN member, Indonesia pledged herself to refrain from threatening or using force against the territorial integrity of any State. Yet she threatened West New Guinea with forceful occupation and actually landed troops there during negotiations.

Nor is the threat of Communism any real excuse. Dr. Sukarno is already deeply committed to taking military and economic aid from the Communist States. He is hardly likely to swing his nation to the Western side out of gratitude for Washington's weakness. If anything, he will probably be encouraged to even greater greed. Once established in West New Guinea, he may well revive Indonesia's claims to the eastern half of the island, which Australia administers.

There is no doubt that Australia fears Indonesia's advance to an island that classes as its northern defense shield. Conscious of their geographic isolation, the Australians have always been careful not to offend Indonesia. Their External Affairs Minister said last month he had been assured that Indonesia had no claim or design "on any Australian territory, Eastern New Guinea in particular".

The Minister may well have been whistling to keep his courage up. Already there is mounting pressure by African, Asian and Communist countries for early independence for Eastern New Guinea, in spite of the Stone Age status of many of its inhabitants. In the present mood of the United Nations, a majority of members would probably see little difference between independence and a takeover by Indonesia.

Whatever happens in the future, serious damage has already been done. In appeasing Dr. Sukarno, the United States has weakened the Western Alliance and shown an apparent readiness to condone armed aggression and violation of the UN Charter. This will not escape the attention of other tyrants with territorial ambitions, especially since the history of appeasement shows that it soon becomes a habit. There was more than a whiff of Munich to the agreement in New York.

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

REAL ESTATE IS MIJN ZAAK
JOE VREUGDENHIL
111 Napier St., Barrie
PA 6-1206
Representing
J. A. COUTTS & CO.
Barrie, Ontario

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(7)

EIGEN KERKELIJK LEVEN

Canada had immers ook vrijheid van godsdienst: men was niet verplicht zich bij een reeds bestaande kerk aan te sluiten. Dat werd me door een Baptist eens op het hart gedrukt. In Aylmer vergaderden we in de basement van de Baptisten Kerk. Ik werd verzocht met een commissie van die gemeente te vergaderen om sommige dingen te regelen. Een van die broeders zag mij sterk aan en vroeg: "Wordt u wel eens gezegd, dat jullie zich bij een van de bestaande kerken moeten voegen?" Ik antwoordde dat ik daar nog niet veel last van had. "Nu," zei hij, "laat u dat door niemand zeggen. Jullie hebben hetzelfde recht dat wij opeisen om te zijn in de kerk die jullie verkiezen." Van een Baptist was dat trouwens ook wel te verwachten, want Baptisten zijn tuk op hun vrijheid.

Er waren ook wel anderen, vooral van de zijde van de United Church. Die lieten ons wel eens voelen dat we niet goed deden door de mensen uit de Canadese kerken te houden. Maar als men dan kalm uitlegde dat Canada dat toch toestond was men het er ook wel mee eens.

Dat opende dus de weg om eigen kerkelijk leven te hebben en ook voor de Christian Reformed Church om onze mensen daarin behulpzaam te zijn.

De zaak was nu maar hoe dat te regelen en uit te werken.

HOME MISSIONARIES

De Christian Reformed Synod van 1946 zei: Die immigranten in Canada moeten we helpen. Voor het immigratiewerk werd aangewezen de Immigration Committee; de geestelijke zijde werd gesteld in handen van de Home Missions Committee.

Dit werd dus gezien als Home Mission-werk. In ons Amerikaans Nederlands sprak men wel van "inwendige zending". Dat heeft mij altijd wat vreemd in de oren geklonken; onze mensen in Canada voelden dat ook zo aan. Inwendige zending? Dat is zending in eigen land. Daar zou dan tegenover komen te staan: uitwendige zending, als zending buiten eigen land? Maar wat is dat: inwendige zending?, uitwendige zending? Zouden we hier te doen hebben met verwording van de Nederlandse taal in een vreemd land? Ik weet het niet, maar mij dunkt dat we ons, nu we het Engels toch almeer gaan gebruiken, beter kunnen houden bij de Engelse benaming. Ze is gemakkelijk uit te spreken en gemakkelijk te verstaan ook: home is thuis, en missions is zending, home mission is dus zending die we thuis, in eigen land, verrichten, in onderscheiding van zending buiten, in andere landen. Het werk in Canada viel blijkbaar onder "zending thuis".

"Maar," werd er soms gevraagd, "zijn wij in Canada voorwerpen van zending?"

Ik zou zeggen: nee en ja.

Niet alsof aan onze mensen in Canada voor het eerst het Evangelie gebracht moest worden, bij wijze van evangelisatie. Dat was in enkele gevallen wel zo, maar niet als regel. De mensen onder welke wij hadden te werken waren globaal genomen Christenmensen, leden van kerken, die meestal hun attestaties hadden, een deel van het lichaam van Christus, die overgingen van de ene kerk naar de andere. In die zin geen voorwerpen van zending.

Van een andere zijde toch wel. Ze waren mensen in de verstrooiing. Wie vooral in het begin met de toestanden op de hoogte was kon dat duidelijk zien. Wat woonden ze soms ver van elkaar! Wat konden ze zich eenzaam voelen. Wat was er weinig gemeenschap met elkaar! Inderdaad kinderen Gods in de verstrooiing. Dat had onze kerk vroeger ook meegemaakt toen men de mensen in het verre, ruime, ruige Westen op moest zoeken. Dat was in eigen land. Maar het was zending, want daar was nog geen georganiseerd kerkelijk leven. Daar gebruikte men home missionaries voor. Zo was het aanvankelijk in Canada ook, dus waren nu eerst de home missionaries aan de beurt.

Er waren geen home missionaries die trappelend van ongeduld gereed stonden om Canada binnen te trekken. Die er waren had men in de U.S. broodnodig; bovendien stelde het werk in Canada zijn bijzondere eisen: men moest er geschikt voor wezen: men moest zich van de Nederlandse taal kunnen bedienen; men moest sympathie hebben voor dat werk; men moest de mensen ook een beetje verstaan. Dat was wel minimaal. En aan die vereisten konden niet alle home missionaries en niet alle predikanten in de kerk voldoen. Dus moest men gaan beroepen, speciaal voor dit werk.

Dat ging een beetje ingewikkeld toe. Volgens ons kerkrecht moesten predikanten die uit zouden gaan als zendelingen door een gemeente beroepen worden. Ze werden dan in die gemeente bevestigd en waren wat hun ambtelijke positie betrof onder toezicht van die kerkeraad. Terwille van de goede orde werd hun werk geregeld door de Home Missions Committee. Het is niet moeilijk in te zien dat dit wel nodig was: alleen zó kon er de gewenste samenwerking zijn. De Home Missions Committee was ook verantwoordelijk voor uitkering van de salarissen en verdere nodige onkosten. Soms stelde de roepende kerk zich vrijwillig verantwoordelijk voor het salaris. Dat werd zeer gewaardeerd. Wanneer men slechts een deel kan doen, of niets, was de commissie verantwoordelijk. Het was een beetje ingewikkeld. Men moest b.v. als zendeling verslag van zijn werk uitbrengen aan twee lichamen: de kerk en de commissie.

Maar de mensen kwamen aan en daar moest gewerkt worden en men ging aan het beroepen. De commissie liet haar gedachten erover gaan wie van de predikanten wellicht geschikt zou zijn en gereed om te gaan. Men gaf aan de kerken die gereed waren om te beroepen een zekere groslijst, en daaruit beriepen de kerkeraden met stilzwijgende toestemming van de gemeente. Eerst liet men ook wel predikanten werken voor een termijn van drie maanden of zo, met verlof van hun kerkeraden. Spoedig echter bleek dat dit onvoldoende was. Er was behoefte aan mannen die al hun tijd konden geven. Dus ging men beroepen. En het was niet zonder vrucht.

Ds. A. Persenaire was, meen ik, de eerste die zich liet vinden om in Ontario dit werk te ondernemen; vroeg in 1948 vestigde hij zich in St. Catharines. Ds. C. Spoelhof volgde spoedig en werd geplaatst in Kitchener. Daarna, in 1948 en later, volgden anderen tot er tenslotte voor een tijd tien home missionaries waren in Ontario alleen. Anderen werden gezonden naar de Maritimes en de provincies verder west. Het was een grote onderneming, maar in de kerk was er hart voor, de synoden gaven kostelijke steun, de zendelingen werkten met toewijding, en het werd rijk gezegend.

De samenwerking was over het algemeen heel goed. Men werkte onder leiding van Ds. H. Blijstra, Secretary of Home Missions. Zijn leiding was positief, zoals nodig was, maar ook vriendelijk. Broeder Walter Hofstra zorgde voor de financiën, met bekwaamheid en billijkheid. Van overheersing was geen sprake. Een paar keer in het jaar kwam men als missionaries en als leden van de commissie samen om de regeling van het werk te bespreken en plannen uit te stippelen. Dat ging in goede harmonie. Er werd veel werk verzet.

Persoonlijk was ik bij het horen van de nieuwe immigratie van onze mensen naar Canada van het begin aan sterk geïnteresseerd. In de buurt van Vroomshoop in de provincie Overijsel geboren en opgegroeid, op zeventienjarige leeftijd met mijn ouders naar Grand Rapids, Michigan, gekomen, had ik nog sterke herinneringen aan Nederland, had zijn volk en zijn taal lief, had de taal bijgehouden, evenals mijn vrouw, hoewel zij in Grand Rapids geboren werd. Spoedig begon de gedachte te komen dat onze weg wel eens naar Canada kon leiden. Een paar beroepen naar Canada gingen ons voorbij. Dat gaf enerzijds wel een gevoel van verlichting, want met het oog op onze kinderen waren er aan het gaan naar Canada opofferingen verbonden. Maar in September '48 kwam er een beroep van Detroit, Michigan, om in Aylmer als home missionary te gaan werken. Een Zondag daar met onze mensen doorgebracht nam alle aarzeling weg. Eén van de broeders, die nu al bij de Here is, leverde een pleidooi dat we nimmer zullen vergeten. De anderen drongen eveneens sterk aan. Daar konden we geen neen op zeggen. Het beroep werd aangenomen. Op Hervormingsdag, 1948, werd ik 's morgens in de kerk te Detroit bevestigd. 's Avonds hield ik intree aan de hand van de woorden in de Eerste Brief van Petrus, over de verstrooiden. De volgende Donderdag, 4 November, reed ik Aylmer binnen. Vrouw en kinderen kwamen niet aanstonds mee: we hadden nog geen huis in Aylmer. Er was een voor ons gekocht, een goed huis, maar de eigenaar moest eerst een nieuw huis voor zichzelf bouwen eer wij het oude in bezit konden nemen. Dus was ik vier maanden bij hem en zijn vrouw in de kost. Zo kon ik dan mijn werk als home missionary in Ontario beginnen.

Het was het begin van negen drukke, mooie, gezegende jaren, waarvan ik nu verder wat wil vertellen.

(Wordt vervolgd.)

CANADA DRY

geeft glans aan elke gelegenheid

Als U feest viert, gaat er niets boven Canada Dry Ginger Ale om de feestvreugde van de hele familie te verhogen. Die opwekkende smaak roept al direct gedachten op aan feestjes! Hetzij als drank op zichzelf hetzij als "mixer" houdt iedereen van Canada Dry. Het is de Champagne onder de Ginger Ales. Geniet er vaak van!

CANADA DRY

Spreek uit:
Kennada Drai

VRAAG OOK UW LEVERANCIER OM EN GENIET VAN DE VELE ANDERE VOORTREFFELIJKE SMAKEN VAN CANADA DRY

FL-3

Boekbespreking

"BRANDENDE HARTEN", door Gera Kraan-Van den Burg. Uitgave van J. H. Kok, Kampen, vijfde druk, 1961.

Ondanks de verschillende beperkingen in de literaire kwaliteiten moet U dit boek toch eens gaan lezen. Niet te vlug achter elkaar. Want in dit boek wordt de geloofsstrijd van twee jonge mensen getekend door hun toenadering tot de Afscheiding. Op verantwoorde wijze wordt de theologische en religieuze onderstroom van de Afscheiding getekend, een revival, dat diep ingrijpt in het leven van de jonge jurist Maurits Van Hall en zijn vrouw Suze. Mooi wordt ook de wereld van die dag geschetst met al haar bekoring en donkerheid. En daar tussen bewegen zich levens van strijd, conflict, twijfel, hoop en geloofsmoed.

Sommige gedeelten zullen de lezer, die ernst maakt met de boodschap van het evangelie en een Christelijke levenswandel, sterk aangrijpen. Hier is een worsteling om Gods genade helemaal te aanvaarden en te ervaren en dat uit te dragen in een wereld vol haat en misverstand, dwars tegen vervolging en verdachtmaking in. Dit is de kracht van dit onopgesmukte boek. Daarin spreekt het ook tot lezers in Canada, die vrijheid en een mate van voorspoed genieten: wat betekent ons Christen-zijn voor ons, hoe werkelijk is het en wat is het ons waard? Men kan niet aan een gevoel van heimwee ontkomen in een wereld te leven van zoveel donkerheid als de dagen van de Afscheiding en dan zo door het licht van Christus te worden vervuld.

Leest U dit verhaal maar eens voor U zelf. Het is afwisselend, er zit vaart in, er is droefheid en vreugde, vol tragiek en overwinning. Voor de opmerkzame lezer tot verdieping en bezinning.

L. Tamminga

Lambert Huizingh
Accredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en
HOLLAND-AMERIKA LIJN

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE

NOW Complete in ONE VOLUME..!

BARNES NOTES ON THE NEW TESTAMENT
•Verse by Verse •Practical

Special Pre-publication Price until Dec. 31, 1962
$13.95

Paste Coupon on Postcard To Burlington Book & Bible House
2445 Glenwood School Drive
BURLINGTON - ONTARIO
Ship 1 copy Barnes Notes N.T. 1 Vol. @ $13.95 postage paid (less 10% for societies)
Name ....
Address ....
....
Town .... Prov. ....

The New Constitution of the ARSS

(Continued)

REGULATIONS

Regulation Number I
MEMBERSHIP

This Regulation relates to the status and functioning of the membership of the Association as constituted by Article IV of the By-laws. The high goals of the association cannot be achieved without the effective control of the affairs of the Association by a responsible and representative group of persons wholly committed to the principles to which the Association is dedicated. The By-laws provide careful safeguards to assure that all members shall without exception adhere to the formulations contained there. The following provisions are designed to provide such avenues of control as are consistent with good order and efficiency and conducive to the responsible administration of the business of the Association in the interest of all its members, associate members and Chapters.

1. ELECTION OF MEMBERS. Persons proposed for membership by the Board of Trustees shall be elected in accordance with the provisions or paragraph 3 of By-law IV. The names of applicants shall be made known to the members with the call of the annual membership meeting. In the absence of the applicant, full opportunity shall be given for the discussion of his qualifications and upon request, full disclosure shall be given by the Board of Trustees to any or all members of the merits of his application. After discussion, a secret ballot shall be required for the admission of the applicant to membership in the Association.
2. ANNUAL MEETINGS. The members of the Association shall meet annually, or as often as necessary, upon call of the Board of Trustees, to elect new members, to elect trustees, to make, alter, amend or repeal By-laws or Regulations, and to transact all such business as may properly come before them. Reasonable notice shall be given to all members.
3. SPECIAL MEETINGS. Special meetings of the members may be held upon the call of the Board of Trustees or shall be called by the Secretary upon request of twenty per cent of the members. Only such business as is mentioned in the call may be transacted at a special meeting. Reasonable notice shall be given to all members.
4. AGENDA. The agenda of all meetings of the members shall be prepared by the Board of Trustees and supplied to all members with the call of the meeting.
5. MAIL VOTE. All members who cannot attend the annual meeting may vote by mail to elect trustees. Decisions of the membership may be taken by mail vote on specific proposals of the Board of Trustees.
6. DUES. The annual dues for membership in the Association shall be the sum of $25.00.
7. REMUNERATION. Members shall serve without remuneration but may be reimbursed for expenses incurred.

Regulation Number II
BOARD OF TRUSTEES

This regulation designates the head office and seal of the Association and relates to the status and functioning of the Board of Trustees, as constituted by Article VI of the By-laws, including the officers of the Association. The high goals of the Association require the effective administration of its affairs by a group of persons duly authorized by, chosen from, and responsible to the membership. The following provisions for the administration of affairs of the Association are designed to provide regular and responsible direction for the activities of the Association which are under the ultimate control of the members.

1. HEAD OFFICE. The head office of the Association shall be in the Municipality of Metropolitan Toronto in the County of York in the province of Ontario.
2. SEAL. The seal, an impression of which appears on the margin hereof, shall be the seal of the Association.
3. TRUSTEES. The original incorporators shall constitute the first Board of Trustees which shall be divided into three classes serving terms of one, two and three years respectively. Thereafter one class shall be elected from a nomination submitted by the Board of Trustees at each annual meeting of the members in accordance with the provisions of Article VI of the By-laws.
4. OFFICERS. At the first meeting of the Board of Trustees following the annual meeting of members the following offices shall be filled by majority vote:
   The PRESIDENT shall be the chief executive officer of the Association and shall, if present, preside at all meetings of the Executive Committee, the Board of Trustees and the members.
   The VICE PRESIDENT shall serve in place of the President in the event of his absence or incapacity to act.
   The SECRETARY shall have charge of the Corporate Seal, minute books and records of the Association.
   The TREASURER shall have charge of all moneys of the Association and keep records of all receipts and disbursements.
5. MEETINGS. The Board of Trustees shall meet semi-annually or as often as required to transact the business of the Association, upon the call of the Executive Committee.
6. MINUTES. The minutes of the Board of Trustees shall be available to all members of the Association.
7. REMUNERATION. The trustees shall serve without remuneration but may be reimbursed for expenses incurred.

Regulation Number III
EXECUTIVE COMMITTEE

This regulation relates to the status and functioning of the Executive Committee, as constituted by Article VII of the By-laws.

The pressing demands of our task and the importance of constant policy formation and guidance for the activities of the several officers, requires frequent consultation of a small group of persons duly authorized by, chosen from, and responsible to the Board of Trustees. The following provisions for the administration of the affairs of the Association are designed to provide constant attention to the activities of the Association in the interim between meetings of the Board of Trustees.

1. EXECUTORS. The Executive Committee shall consist of at least five Trustees, to be elected at the first meeting of the Board of Trustees following the annual meeting of members.
2. MEETINGS. The Executive Committee shall meet regularly once each month and at other times when necessary, upon the call of the President.
3. AGENDA. The agenda for each meeting shall be prepared by the Secretary and shall include regular reports from the several officers and subcommittees of their activities on behalf of the Association.
4. MINUTES. The minutes of the Executive Committee shall be available to all trustees.
5. REMUNERATION. The executors shall serve without remuneration but may be reimbursed for expenses incurred.

Regulation Number IV
ASSOCIATE MEMBERSHIP

This regulation relates generally to the status and functioning of the Associate Membership of the Association as constituted by Article VIII of the By-laws. The high goals of the Association cannot be achieved without the active support and participation of many associate members.

As the principal source of encouragement and support, their influence over the direction and future of the Association is assured. The participation in the task of all who see its importance is made possible by provision of the By-laws. The associate members are not required to commit themselves to the formulations contained therein. The following provisions are designed to provide such avenues of influence and direction as are consistent with good order and efficiency and as are practical in the initial stages of the growth of the Association.

1. MEETINGS. The associate members being a class of members separate and distinct from the members of the Association as constituted by Article IV of the By-laws, and having no vote in the affairs of the Association, no provision is made for formal meetings of the entire associate membership. Since distance and expense also make such meetings impractical, provision has been made in Article IX of the By-laws and in Regulation Number V hereinafter for the organization of associate members into Chapters where they may participate in local meetings for the purpose of considering local and continental aspect of the affairs of the Association.
2. REPORTS. Regular annual reports of finances and activities of the Association shall be furnished by mail to each associate member by the Board of Trustees.
3. ADVICE. An associate member shall have the privilege of giving advice and councel directly to the meetings of members or the Board of Trustees, but such advice shall ordinarily proceed through the Chapter organization, if the associate member is enrolled through a local Chapter.
4. DUES. Associate membership dues shall be $10.00 per year per person and $25.00 per year per organization and may be paid directly to the Treasurer of the Chapter in which enrolled.

Regulation Number V
CHAPTERS

This regulation relates to the status and functioning of Chapters of members and associate members as constituted by Article IX of the By-laws. The high goals of the Association require the active participation in its affairs and the constant promotion of its objectives by many members and associate members located great distances apart throughout the North American Continent. The following provisions for the organization of Chapters of the Association for Reformed Scientific Studies are designed to make this participation effective, orderly, meaningful and formally related to the continental movement as centered in Ontario.

1. ORGANIZATION. Where there is a minimum of ten members and associate members located closely enough together to make meetings practical, they should associate themselves together as a Chapter, adopt a name such as the XYZ Chapter of the Association for Reformed Scientific Studies, register with the Board of Trustees, elect officers and proceed with the adoption of a constitution and the scheduling of local meetings for the promotion of and participation in the activities of the Association.
2. CONSTITUTION. Each Chapter shall plan its own program and activities and shall be governed by a constitution formed as follows:
   PREAMBLE. Same as in By-laws of Association for Reformed Scientific Studies.
   NAME. XYZ Chapter of the Association for Reformed Scientific Studies.
   ARTICLE I. PURPOSE. The purpose of this Chapter shall be to undertake or promote whatever activities it shall deem conducive to the development of scripturally directed learning and scholarly enterprise, and particularly to aid the Association for Reformed Scientific Studies, incorporated under the laws of Ontario, to establish, control and develop a Christian University, and in these ways to equip men and women to bring the Word of God in all its power to bear upon the whole of life.
   ARTICLE II. BASIS. Same as in By-laws of Association for Reformed Scientific Studies.
   ARTICLE III. EDUCATIONAL CREED. Same as in By-laws of Association for Reformed Scientific Studies.
   ARTICLE IV. MEMBERSHIP. All persons who subscribe to the Purpose and Basis of this constitution and pay regular annual dues of $10,00 per year shall be enrolled as members of this Chapter with full voting rights and privileges at any regularly called meeting of the Chapter.
   ARTICLE V. MEETINGS. The members of this Chapter shall meet annually, or as often as necessary, upon the call of the officers to elect officers, to make, alter, amend or repeal By-laws, and to transact such business as may properly come before them.
   ARTICLE VI. OFFICERS. Same as in Regulation II paragraph 4 of Association for Reformed Scientific Studies, where applicable.
   ARTICLE VII. AFFILIATION. This Chapter shall maintain its affiliation with the Association for Reformed Scientific Studies by the fulfillment of the following conditions:
   1. Each member of this Chapter shall be enrolled as a member or associate member of the Association for Reformed Scientific Studies.
   2. This Chapter assumes the responsibility for collecting and remitting the annual dues of its members to the Association for Reformed Scientific Studies after deducting $1.00 per member and associate member to be retained in the Chapter treasury.
   3. Only persons who subscribe to the Preamble, and Articles I, II and III of this constitution shall serve as officers of this Chapter.
   4. No amendment to this constitution shall become effective except upon the approval of the Board of Trustees of the Association for Reformed Scientific Studies.
3. ADVICE. Any Chapter meeting shall have authority to give advice and counsel to the members or to the Board of Trustees of the Association for Reformed Scientific Studies on matters concerning the activities of the Association. It shall be mandatory for such advice to be placed on the agenda of the next meeting of members or trustees and it shall be the duty of the body concerned, except in extraordinary circumstances, to report back to the Chapter the disposition of its recommendation or inquiry.

Regulation Number VI
REVISION OF REGULATIONS

These regulations may be revised by a majortity vote of the members at any regular or special meeting, fater notice of the proposed revision has been given to the members by the Board of Trustees.

Geruchten over "provincialisatie" van Shawinigan Water & Power Co.

De premier van Quebec's provinciale regering, de heer Jean Lesage, heeft kortgeleden nog eens weer herhaald, dat de provinciale regering een rol te spelen heeft in de economische ontwikkeling van Quebec en wel in vruchtbare samenwerking met particuliere ondernemers. Deze uitlating sluit aan bij het voorstel van de president van de Shawinigan Water & Power Co. een permanente raad in te stellen, waarin de particuliere zowel als de in handen van de overheid zijnde Canadese openbare nutsbedrijven zijn vertegenwoordigd.

De heer Lesage voegde aan zijn mededeling echter toe, dat de provinciale regering de spaargelden van de burgers in Quebec wil gaan mobiliseren en deze investeren in projecten die bijdragen tot de economische groei van de provincie.

Hieruit menen sommigen te kunnen afleiden dat de heer Lesage het in principe eens is met zijn Minister van Hulpbronnen, de heer Levesque, die reeds herhaaldelijk heeft gezegd dat alle hydro-electrische centrales in Quebec in provinciale handen behoren te worden gebracht. De onzekerheid die er ten opzichte van de toekomstige koers van de regering van Quebec bestaat, remt intussen de ontwikkeling van particuliere bedrijven aldaar. Tal van uitbreidingsplannen heeft men voorlopig stopgezet, in afwachting van een duidelijke uitspraak van de regering van Quebec.

De mogelijkheid dat de Shawinigan Water & Power Co. wordt onteigend, zo kort nadat in Brits Columbia de B.C. Electric Power Co. werd geprovincialiseerd, waarbij vooral de door de provinciale regering arbitrair bepaalde schadeloosstelling felle kritiek heeft ondervonden en nog steeds ondervindt, kan, zo menen velen, geen aanmoediging worden genoemd voor buitenlandse kapitaalbezitters om hun middelen in Canada te investeren.

Van de neiging tot onteigening van particuliere bedrijven door sommige Canadese provinciale regeringen maken enkele Canadese effectenmakelaars een goed gebruik. Met name wordt in de pers de naam van E. B. Kernaghan genoemd, die aan het hoofd staat van een groep die de gewone aandelen van B.C. Electric Power opkocht, toen iedereen deze van de hand deed. De groep Kernaghan kocht b.v. destijds 100.000 gewone aandelen B.C. Power, die in handen waren van Europese belangen.

Kernaghan heeft op de ontwikkeling vooruitlopend thans zijn oog laten vallen op Shawinigan Water & Power. Door de onteigeningsgeruchten daalde de koers van deze aandelen de laatste week van $ 26 tot $ 21⅝. Kernaghan trad als koper op tegen een koers van $ 22.— Hij heeft uiteengezet dat zowel B.C. Electric Power als de Shawinigan Water & Power Co. op de effectenbeurzen onder druk zijn gekomen, waardoor de koersen zó gedaald zijn, dat ze voor aankoop, wat er ook gebeurt, attractief zijn.

Kernaghan, die zich zelf noemt "specialist in special situations", heeft thans reeds een belang in Shawinigan Water & Power. Zijn belang in B.C. Electric Power heeft hij nog kortgeleden door aankoop van 28.000 gewone aandelen via de effectenbeurs in Toronto, aanmerkelijk vergroot.

N.C.K.v.K.

Een investering die niemand mag missen

Er zijn mensen die ruim in de contanten zitten en een goede investering zoeken voor hun geld.
En er zijn mensen die niet ruim in de contanten zitten en die toch een goede investering maken.

Neem Mr. A. te D., een jongeman, op z'n eentje naar Canada gekomen. Hij investeerde in Jan. 1960 $ 12.00 en mocht in December 1960 een cheque van $ 120.00 ontvangen als gevolg van deze geldbelegging.

Een ander voorbeeld is Mr. B. te B., een vader van 11 kinderen, die werkelijk geen geld over heeft. Hij investeerde $ 15.00 in Jan. 1960 en nog eens $ 15.00 in Juli 1960. Als gevolg hiervan ontving Mr. B. in Mei 1960 een bedrag van $ 120.00, in October een bedrag van $ 50.00 en in December een cheque van $ 35.00. De $ 30.00 die Mr. B. uitgaf brachten hem een inkomst van $ 205.00.

Hoe is het mogelijk, vraagt U? Hier is de oplossing:
Mr. A. is lid van de Christian Reformed Church Co-op. Medical and Hospital Society en betaalde in Jan. 1960 zijn jaarpremie voor een alleenstaand persoon, een bedrag van $ 12.00. In November 1960 kreeg hij een acute blindedarm-ontsteking, waarvoor de verzekering $ 120.00 uitkeerde. Mr. A. ontving dus 10 maal zoveel geld als dat hij betaald had.

Mr. B. is ook lid van onze verzekering en betaalde voor z'n gezin $ 30.00 premie in 1960. Z'n dochter had in Mei een blindedarm-operatie. Uitkering $ 120.00. Z'n zoon kreeg de amandelen geknipt. Uitkering $ 30.00. Een andere zoon werd behandeld voor een "Cyst" en hij ontving $ 20.00 en in December werd z'n vrouw geholpen door de Chirurg en Mr. B. ontving hiervoor $ 35.00. Mr. B. ontving dus bijna 7 maal zoveel als dat hij betaald had.

Bent U ook geïnteresseerd in zulk een investering? Waarom zou U dan nog langer wachten? Vraag nog heden ons uitvoerig inlichtingen-boekje dat U gaarne zal worden toegezonden.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OP. MEDICAL & HOSPITAL SOCIETY — BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over uw verzekeringsplan.

Naam ....

Post-adres ....

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

De Christelijke School

Geachte redactie,

Eerlijk gezegd heeft 't stukje in de Women's Corner, van G.W. me verbaasd.

Moeten we nu pas zien, zoals G.W. schrijft, de noodzaak van "separate" scholen omdat 't gebed op de public schools in de U.S.A. verboden is?

Heeft deze moeder kinderen op de public school?

Dan hoor je toch wel eens zo 't een en ander. In de negen jaar dat wij nu in Canada zijn heb ik vaak met angst in 't hart onze kinderen naar deze school gestuurd. Het gif wordt langzaam ingedruppeld en doet zijn werk, ondanks dat er z.g. gebeden en gelezen wordt. Noemt u 't bidden als een ongelovige teacher 't Onze Vader zegt? En, als Gods Woord zo gelezen wordt door een ongelovige, zou onze Vader dan daar niet bedroefd om zijn? Wat vindt u er van als een teacher de geschiedenis van de Zondvloed leest en dan vraagt: "Wie van jullie gelooft dat verhaal?" En als dan de kinderen die 't geloven gezegd wordt "Fijn voor jullie, 't is een mooi verhaal, maar ik kan 't niet geloven!"

Wij maakten dit mee, met ons dochtertje. Wat voor invloed heeft dan zulk lezen en bidden op de kinderen? En dit is niet 't enige, er is zoveel meer, teveel om neer te schrijven.

Ik ben blij met 't verbod om te lezen en te bidden op de public schools! Weet u waarom nog meer? Omdat we weten dat 't geen chr. school is, nù nog beter!

Er zijn nog zo veel ouders die denken en zeggen: "Waarom zou ik m'n kinderen naar een "separate" school sturen. De public school is toch óók christelijk? Er wordt gebeden en gelezen!"

Ja, maar hoe??

De kinderen bij wie thuis geen eerbied voor gebed en Bijbel is bijgebracht, staan te spelen, te praten, gooien met propjes onder 't gebed, lachen om de Bijbel enz. enz. Wordt dit geen aanfluiting voor God, en spotten met Zijn heiligheid?

En, wat ik al eerder noemde het z.g. bidden is dat wel bidden? Kan een ongelovige bidden?

En 't is toch meestal een ongelovige die 't moet doen. 't Percentage chr. school teachers is maar zeer klein. Laten we onze kinderen toch onderwijzen thuis in de dienst van God, vooral ook als ze naar een public school **moeten**, omdat er geen chr. school **is**. En verder niet lauw zijn, maar warm, voor 't oprichten van een chr. school.

Een school waarin de teachers 't venster op Jezus wijd hebben open staan in al hun lessen.

Geve de Here dat er steeds meer Christelijke scholen komen, ook hier in Canada. De Christelijke school zal onze kinderen niet kunnen behouden, maar wel hebben wij als ouders te bedenken wat wij beloofden bij de doop van onze kinderen n.l. dat wij hen zullen onderwijzen en **doen** onderwijzen etc.

Biddend strijden en strijdend bidden voor een school waar werkelijk gelezen en gebeden wordt.

Mrs. H. W. van Brummelen

ANTWOORD AAN MRS. VAN BRUMMELEN

Er is eigenlijk niet veel te beantwoorden. In grote lijnen zijn we het samen wel eens over de noodzaak van christelijke scholen. Mrs. v.B. struikelt over het feit dat ik geschreven zou hebben dat we ons dat "nu pas" realiseren.

Ik meen dat ik schreef: "zien we nu "eindelijk" de noodzaak in van de separate scholen?

Hoewel dat gebod hier in Canada (nog) niet geldt, natuurlijk. De rest van het schrijven van Mrs. v.B. is geen critiek op mijn schrijven en komt dus geheel voor haar verantwoording.

G.W.

Home

by Clara Fennema

A place of refuge, that is home,
A haven from the storms of life,
Where we may lay our burdens
down,
And shut the door on greed and
strife.
Home, where the people whom we
love,
As members of one family,
May work together, join in play,
And dwell in peaceful harmony.
A place of refuge, that is home,
If God, the Lord, is central there,
And love-filled hearts unite as one
In meditation and in prayer.

NIEUWS VAN HET DISTRICT S.W. ONTARIO VAN CHR. REF. VROUWENVERENIGINGEN

We zijn dit jaar wel vroeg om nu al uw aandacht te willen vestigen op de a.s. Bondsdag. Maar dat heeft z'n oorzaak.

We hopen deze dag nl. dit jaar te houden niet, zoals we gewoon zijn, op de 2de Donderdag in October, maar op de 2de Woensdag van die maand. Dit in verband met een van de sprekers, die op die Donderdag niet kan komen.

Nu iedereen het vroeg genoeg kan weten, hopen we, dat het voor niemand een bezwaar zal zijn.

Ds. Feenstra van Woodstock hoopt voor ons te spreken in de namiddag over: "de navolging van Christus".

Ds. Flietstra van Sarnia hoopt 's avonds te spreken, in de Engelse taal over het onderwerp: "Women worthy of distinction".

U kunt daar alvast voorstudie van maken. Dus de datum is dit jaar 10 October, om 2 uur in Strathroy.

Met hartelijke groeten,

(Mrs.) Janie Zijlstra,
Secretaresse.

Lost Millions . . .

This is the caption of the first chapter in the book, "The High Tower of Refuge" the inspiring story of Refugee Relief throughout the world, by Edgar H. S. Chandler, director Refugee Service of the World Council of Churches, President of the Standing Conference of Voluntary Agencies working for Refugees. I do not mean to give a review of this book, I only like to pass on a few of the things I read.

A couple of years ago, in an article, I believe by Rev. Tamminga, we read: "we were sitting at the breakfast table, our little girl did not want to eat her bread and jam, and I said to her think of all the boys and girls in China, who never get enough to eat and are always hungry". The little girl replied, 'I not like boys and girls in China'. Rev. Tamminga goes on to say that, if we are not personally confronted with facts, we shy away from them and act as if we do not like them. I cannot quote his exact words anymore, but I have never forgotten the moral of the article. I have often been reminded of it, once again while reading these words on the cover of this book. "In the High Tower of Refuge", Dr. Chandler points out that while the conscience of the world and the efforts of the U.N. are stirred by such tragedies, once the shouting has died, public interest largely dies too."

We so often spend lots of time on petty problems, we, who have so much to be thankful for, but when we read the information on Refugee work and see the seemingly unbearable load of human misery, our problems become insignificant.

A thousand years from now, what name will the historians have found for this time of ours? The atomic revolution? The electronic era? The years of rockets? Or will it be remembered, with more significant accuracy, as the Age of the Refugee . . .? With these words the first chapter is introduced.

Laszlo and Anna looked around at the country into which they had arrived . . . and wondered why it seemed no different from the other side of the frontier. The November wind in the new country is just as cold as in the old . . . They arrive at the Refugee centre, which is full of the same tired, dishevelled people who had been in front of them in the queue at the frontier. But as they fall behind them, they notice the beginning of a change . . . people do not have to whisper and look back over their shoulder anymore, they do not have to fear their neighbour. They are free, yes, they are free, but now the work begins for the Refugee Worker, who is willing and eager to help. He meets with many disappointments but he goes on and on. A Refugee is a person in need, sometimes not the person he wishes him to be, an ex-enemy perhaps, or born in a country or of a religion which is completely alien to him. But he is a person, who is a stranger and afraid . . . in need of help.

Sometimes a Refugee story can be a happy one. A boy arrives at the Refugee station. He is a Russian, pityfully alone, believing his mother and father are dead. Could the centre help him to get settled in Britain or America? After looking into the family history it is found that his father and mother had managed to escape and had fled to this same station, and later on emigrated to the U.S. You can picture the joy that this news brought to the boy, who had believed himself to be an orphan. The Refugee Worker regrets that he could not be present at New York harbour where the family was reunited.

There are countless other stories. The Refugee Worker in Vienna writes that there are three ways, through the ring around Cienna, namely "Under, Over and Through". Over — by flying to Germany, but it is unsafe as a Russian Zone must be crossed to reach the airport. Under — the "green way" through woods at the top of the Semmering mountain but only the strong can do it for there are mines and miles of barbed wire. Through — by railway with spurious papers, but these are expensive, and steady nerves are needed. Just imagine in your mind what people had to endure in using either of these three ways.

There is the story of another reunion achieved and the team of refugee workers are human and rather enjoy these occasional departures from ordinary routine refugee problems. "The wife of a Serbian Orthodox priest, has safely managed to escape out of Yugoslavia by the 'green route' and arrived at a neighbouring centre. The priest comes in and is able to telephone his wife before he boards the train to meet her. And over the telephone he hears the voice of the child he has never seen, and who is now four years old. The Refugee worker sees, how the man's face, with the lines of severe selfdenying discipline, is transformed with tenderness. Human need has transcended man-made restrictions. After he had spoken to his wife he jubilantly turned from the telephone to the Refugee Worker and began explaining how he would build his home life. "She will be a good wife" he shouted in his happiness. "I will beat her, and beat her . . ." Wifebeating was to be a ritual part of the new homelife, for, the priest confided in the worker, that it would be necessary to beat her continually at first for "Serbian girls always need it". I wonder what would happen, if your pastors did some wife-beating. Nòt that they need it! (No offense meant.)

Those are a couple of stories which I found in the chapter: "a stranger and afraid."

The book has 264 pages and it pictures in very real sense the work of various stations and agencies. I would like to close with a few remarks on the psychological change the refugee has to go through. "They arrive in a new country, where at first people are kind to them.

They have read about the refugees in their newspaper and are curious to meet them. In the eye of the refugees every one behaves rather oddly but they try to copy their behaviour even though they don't understand it. People seem to think and act in the way the refugees have been taught to ridicule. They (the refugees) have brought some of their own habits and beliefs with them, but they find that these are frowned upon. Then people are nòt so friendly any more. Their heads rule their hearts again and they say that you are ungrateful . . ."

For most people it is less demanding and more comfortable to dismiss the world's refugees with a prayer and a second hand coat, than to be faced with a homesick and desperate foreigner in their own home. "It is easier to keep the homeless millions as a vague abstraction than to invite an individual refugee in for tea."

Jane Malda

Ga op de snelle en genoeglijke wijze naar
HOLLAND
"ARKADIA"
20.650 TON
19 KNOPEN

NAAR AMSTERDAM
voor zo weinig als
$175
Touristenklasse, Voordelig Seizoen* Halve rondreis

NAAR COBH • LE HAVRE
LONDEN • AMSTERDAM
BREMERHAVEN

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen; een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

VANUIT MONTREAL: 7 September*, 28 September*. 2 December* (Kerstvaart)

Ga naar Uw reisbureau of de
GREEK LINE
751 Victoria Square, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

TRAVEL OK TOURS
REISBUREAU
Vliegtuig - Boot - Bus - Trein
Cruises - Rondreizen - Hotels
Verhuur van auto's
Reizen op crediet
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Alle goede dingen in drieën
- De Nederlanden van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**
bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak
Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

Uw TRANSISTOR - RADIO defect ?
1. Zendt ons de radio — GOED VERPAKT!
2. Per omgaande ontvangt U een kosten opgave.
3. Na ontvangst van Uw toestemming wordt de radio binnen 48 uur gerepareerd en geretourneerd onder VOLLEDIGE GARANTIE.
4. Wij zijn een der weinigen met een speciale afdeling voor reparatie van transistor radio's.
5. Ook Uw gewone radio — van Amerikaans of Europees fabrikaat — wordt door ons vakkundig nagezien, gerepareerd en gegarandeerd.

JERRY'S RADIO - T.V. SERVICE
R.R. 4 — BARRIE, ONT. — PHONE PA 6-0551

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $0.50 extra.
Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dankbaarheid aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van een welgeschapen zoon

JOHN CLARENCE

Mr. & Mrs. Henry Duursma.
Grace.
Annetta.
Allice.
Sieger.
Wilma - Henny.

August 4, 1962.
Telkwa, B.C., Box 152.

Thankful unto the Lord of Life, we are happy to announce the birth of our son

RONALD ANDREW

August 4, 1962.

Tom and Frances Alkema.

60 Garden Ave.,
Brantford, Ontario.

With great joy and gratitude to the Lord we announce the birth of another son

EDWARD MICHAEL

Mr. and Mrs. W. Vandenberg.

A brother for
Billy,
Harry and
Margaret.

Aug. 5, 1962.
Houston, B.C.

(Herplaatsing)

Met dank aan de Here hebben wij op 18 Augustus met onze geliefde ouders en grootouders

WIEBE BOERSMA

en

YMKJE BOERSMA—
HEIDINGA

herdacht dat zij 35 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Moge de Here hen nog vele jaren in gezondheid voor elkaar en voor ons sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Brighton, Ont.:
Elsie Van Es—Boersma.
Minne Van Es.
Emely Shirley.
Shirley Emely.
Donald Jeffery.

Niagara, Ont.:
Mark Boersma.
Shirley Boersma—Clement.
Bonny Gale.
Judy Ann.
Larry Herbert.

The Lord at His appointed time, took unto Himself, our little beloved son and brother, through an accident at the the age of two and a half (2½) years,

WILLIAM ROBERT.

"He shall gather the lambs in His bossom."

Mr. H. J. Evers.
Mrs. D. M. Evers—
Zylstra.

Gerrit.
Marietta.
Henry.
Joanne.

August 17, 1962.
Wellandport, Ont.

ARE YOU INTERESTED IN MOVING TO NORTHERN ONTARIO?

From time to time there are opportunities in Cochrane for certain trades, such as Licensed Mechanics, Automobile Body Men, Nurses and Nurses' Aids, Baker, etc. At present there are openings in these fields. If interested contact Mr. M. Spaans, Cochrane, Ontario. P.O. Box 861. Phone 631.

Op Donderdag 16 Aug. 1962 overleed in de volle verzekering des geloofs in zijn Heer en Heiland, na een geduldig gedragen lijden, onze geliefde man, vader en grootvader

BERNARD PRINZEN,

in de ouderdom van 63 jaar.

Dat hij thans juicht voor Gods troon. is onze troost in dit smartelijk verlies.

Mrs. Dora J.
Prinzen—Westerveld.
R.R. 2,
Bloomfield, Ont.

Kinderen:
Aalten, Netherl.:
Hendrik en Truida
Lammers.
Oshawa, Ont.:
Hendrik en Didy
Prinzen.
Bloomfield, Ont.:
Derk en Johanna
Prinzen.
Bloomfield, Ont.:
Willem en Betty
Prinzen.
Oshawa, Ont.:
Jan en Audrey
Prinzen.
Bloomfield, Ont.:
Marinus en Mary
Prinzen.
Bloomfield, Ont.:
Tony en Harmien
Van Grootheest.
Port Credit, Ont.:
Tom en Johanna Vos.
Bloomfield, Ont.:
Fred en Annie Hoven.
Bennie,
en 25 Kleinkinderen.

GIRL, 20 YRS.

travelling from Toronto to Vancouver, would like to share rooms or apartment there with same. Letters to # 1523, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For rent per Sept. 1, '62:

1 BEDROOM APARTMENT

Private entrance, $68.— a month. Garage optional $4.—. Geo. A. Eygenraam, 29 Oakfield Dr., Toronto 18. Phone: CL 5-2286.

Lake Udora
Cottages en Lots

Hier, aan de Pefferlaw River, 55 mijlen van Toronto is Uw gelegenheid om te genieten van het wonen in een cottage en tegelijkertijd een goede investering te maken.

Wij hebben in onze Lake Udora Development 24 lots voor cottages beschikbaar. Zes daarvan liggen aan de rivier. De andere 18 zijn gemakkelijk te bereiken vanaf de rivier. Meer dan drie hebben "rights of way" en worden aangeboden tegen een veel lagere prijs dan de lots aan de rivier voor degenen die over enige verbeeldingskracht beschikken en bereid zijn zich enige moeite te getroosten. Deze lots zijn niet alleen prachtig voor cottages maar zij zijn tevens een goede en billijke belegging. De ligging is ideaal voor degenen die het lawaai en de drukte van de grote stad en het grote stadsleven willen ontvluchten en het is nog geen uur rijden vanaf Highway 401 en Yonge Street in Toronto. Lake Udora ligt 11 mijl ten noorden van Uxbridge en 1 mijl west van het dorp Udora. Onze vertegenwoordigers, Mr. en Mrs. John Harris, die in een van onze model cottages wonen, zullen U gaarne deze lots en cottages tonen, wanneer U dit ook wenst. Wij bouwen voor U een cottage tegen een prijs waar niemand tegenop kan, de kwaliteit van het materiaal, vakmanschap en het ontwerp in aanmerking genomen. Voor degenen, die hun eigen cottage willen bouwen leveren wij alle materialen tegen zeer redelijke prijzen.

Alle financiering kan geregeld worden, zelfs vanaf $100 down en op condities met 7% interest. Aan contante betalers wordt korting gegeven.

U bent welkom, op welk tijdstip U ook komen wilt. Indien gewenst, kunt U Mr. Harris collect telefoneren in Sunderland voor een afspraak. Wij weten dat het U genoegen zal doen wat U hoort en ziet.

Terreinen van tien acres

Grenzend aan bovengenoemd terrein hebben wij drie 10-acre lots, die bijzonder aantrekkelijk zijn. Effen, bebost land met grote winstmogelijkheden, hetwelk profiteert van de duizenden dollars, die wij aan het aangrenzende gebied hebben besteed. $3.000 per lot, 6% interest, gemakkelijke voorwaarden, korting voor contant.

Nonquon River Property bereikt het Township

10 acre beboste percelen grond tot aan Highway no. 12, 20 mijl ten noorden van Whitby. $2.000 per lot, 6% interest, gemakkelijke voorwaarden, korting voor contant.

North Shore Realty Co. Ltd.
112 SIMCOE STREET NORTH, OSHAWA
Phone 725-3568
's Avonds: Howard Forder — Phone 728-2155

---

100 Acre Mixed Farm

Best stenen huis. 5 slaapkamers, kelder, badkamer, furnace.
Grote barns. Cement silo, kippenhok, machineschuur.
Grond geschikt voor alle gewassen. Farm is tussen Jarvis en Simcoe. Vraagprijs $21,000.00. Down $4,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

GROEPEN

voor St. Nicolaas en/of Kerstmis in Holland worden nu gevormd. Toronto—Amsterdam—Toronto - $346.00. Voor verdere inlichtingen bel of schrijf Adriaan Limbertie, 359 Wilson Ave., Downsview, Ont. Telefoon ME 5-5661, 's avonds HI 4-8280.

FARMERS

Why not luocate in the famed Grande Prairie district, in the heart of the Peace River Country? Paved highways and good gravel roads throughout. We have numerous listings of excellent farms from quarter sections to full sections. Grande Prairie population 9650. Write or call Grande Prairie Realty Ltd., 9901 100th Ave., Grande Prairie, Alta.

Books and Records
Large Variety.
Dutch - English.
Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
Hamilton, Ont. JA 2-1234
36 Longwood Rd. N.,

SALESMEN WANTED

to represent newly formed Company producing only the best in broiler chicks, commissions paid promptly. Write to 68 Queen St. E., Brampton, Ont.

SELL YOUR EGGS

for a high price year round. Contracts available to produce Broiler hatching eggs, takes all government approved eggs weekly. Write or phone Brampton Chick Hatchery, Brampton, Ont.

IN THE GRANDE PRAIRIE AREA

of Peace River Country. Small to large farms and ranches for sale in this sure crop district. If it's a farm or ranch you are looking for, call or write to us. We have it for you. Granco Real Estate, 9932 100th Ave., Phone 532-2371, Grande Prairie, Alta.

DAIRY FARMS

Wij hebben een grote keuze in Dairy Farms, in en in de omgeving van Wellandport. Met en zonder melkcontracten en van 300 acres tot 50 acres. Laat ons U tonen wat we hebben.

CHAS. FREURE
Wellandport, Ontario
Tel.: 286-6150 Wellandport
Rep.: Donald Alsop Agencies Ltd.
Broker, Fonthill, Ontario

THE HUGUENOT CROSS

Many of us, undoubtedly, have heard about the Huguenot-cross, which has been a symbol of the evangelical faith since the suffering and persecution of the French Protestants.

At the dawn of the Reformation, between 1512 and 1520 the Protestants were called the Bibliens; the people who figured to be better and more learned about the doctrine of the church than the clergy.

After that they have been called Christaudins and Evangelists: to distinguish them from the true followers of the church.

The word Protestant was used since the Diet of Spiers, April 19, 1529.

Before this time they were called Lutherans, after the great reformer Martin Luther; the name Calvinist was not used many times, it has been accepted that John Calvin did not want his followers to be called after a person.

Many more names have been used to identify the Protestants, in some cases it was merely a nickname, but mostly it meant heretics or blasphemers.

It was not until the middle of the 16th century when the mysterious nickname Huguenot had been imputed to the Protestants.

At first it was an insult, later on this name was gladly accepted.

The historians and linguists have had several disputes about the origin and the spelling of this name; sofar they have not reached an agreement about it. A certain Athanase Coquerel asserted that it was derived from the Dutch word 'huisgenoot' — it was used secretly by the Waloons and Flemish, victims of Philip II and Duc d'Alv; after that it was applied to the French Protestants who were persecuted.

Several scholars think that the word Huguenot originated from Genève. Before 1526 the people who went along with the federal cities of Bern and Freiburg were called: eignots, eidgnots or eidguenots; their leader was Besançon Hugues who rallied after the Reformation.

After the conspiracy Amboise, the Guise, who led at that time a very influential political group; called the French Calvinists or Reformed "aygnos", allies and aliens, conspirators who were sold to the enemy.

According the the Memoirs of Condé the nickname Huguenot was an indication of two groups: the "Huguenots d'Etat" and the "Huguenots de Religion": a political and a religious group.

After 1560, however, it became an indication for all the Protestants. During the last 4 centuries it has grown from an insult to a nickname: and from a nickname to an honorary title.

"Huguenots . . . that is how they were called, I don't know why . . !" said the terrible Blaise de Monluc, the royalist executioner.

It was not until the beginning of the 20th century when this name and symbol was revived and heard of again. Many Protestants are proud to have some Huguenot-blood in their veins, most of them will tell you if this may be the case.

The Huguenots chose to be identified by the Maltese Cross in contrast with the Roman Cross, which was the identification of the Roman Catholics.

The Maltese cross was the mark of the knights of Malta, heirs of the hospital knights of St. John at Jerusalem; it has four equal arms, but each arm becomes progressively broader as it leaves the centre. The outer edge of each arm is intended in the shape of a V.

The Maltese cross was known as the symbol of the regeneration; the cross has eight points at the end which represents the Beatitudes (Matthew 5:3-10). Between the arms of the cross are four lilies, the symbol of purity. The four open spaces between the arms of the cross form four hearts, the symbol of loyalty.

Later on we see that the Maltese cross was worn with a small dove as an appendage; which symbolizes the Holy Spirit.

Indeed a very nice ornament and it is a beautiful testimony of the evangelical faith. The crosses are sold by the "Huguenot Cross Canada", which is a non-profit organization; they aim to popularize this true Protestant symbol in Canada.

The net proceeds will be for Christian education in Canada; they are still looking for more people who are willing to dedicate some of their spare time for this worthwhile cause.

The profit will be distributed as follows:

Anybody who will be ordering for about $30, will be charged $27, the 10% discount is expected to go to the christian school he or she is working for. This person at the same time has earned $3.- for the A.R.S.S.

This amount together with the earnings of the other Huguenot Cross-sellers will be kept in a special account for the A.R.S.S. and after it has been deducted by the total amount of advertising expenses, will be forwarded to the treasurer of the A.R.S.S.

There will also be a Profit and Loss Statement of the "Huguenot Cross Canada" in one of our papers.

Of course this takes quite a bit of organizing, but I am sure that it will be possible. The office of the "Huguenot Cross Canada" is staffed with very ambitious volunteers, who are willing to assit you at all times: just write them for any kind of information, they are more than pleased to help you and get you ready to do the job!

Buy a Huguenot Cross, wear it proudly as a symbol of your faith.

Propagate it among your friends and support the education of our youth to-day who will be the leaders of our church and nation to-morrow.

Rocky Mt. House, Alta.

Case Boot

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Grimsby, Ont., Rev. D. C. Los te Georgetown, Ont.

Aangenomen

naar Emo, Ont., Cand. N. Vriend.

naar Brampton, Ont. (2de pred. plaats) Kand. H. R. De Bolster.

naar Surrey, B.C., Kand. M. De Vries.

Bedankt

voor Exeter, Dundas en Owen Sound, Ont., Can. H. De Bolster.

CAN. REF. CHURCH

Beroepen

te Barrhead en Neerlandia (Alta.) A Kooy te Oldenzaal, Nederland.

SPRINGDALE VACATION BIBLE CAMP

SPRINGDALE VACATION BIBLE CAMP grew out of the conviction that Bible study is highly necessary and essential for all, both young and old, but especially for that group of young people which has left the Christian elementary school and has not found the safe guiding hand which would lead them through their high school years, making them understand the relation of the Bible to the world of science and the life of the Christian. Since most of them are still studying in schools not committed to the Reformed principles with the result that no one in those schools tells them that their studies have to serve Jesus Christ in obedience to the law of our sovereign God, we have found it highly profitable to establish what we hope to see as a yearly returning SPRINGDALE CAMP of Bible study together with a good program of recreation for our young people of the age 14 years and older.

Our SPRINGDALE CAMP was held from July the 7th - 14th, 1962 under the leadership of the local minister and the place was Bass Lake Provincial Park near Orillia, Ont. Having arrived on that first Saturday it was a thrilling experience to witness the bustling activity of all, putting up tents, establishing a kitchen, etc.

The Sunday was spent in the way most of us would have this at home, and we have seen it possible to have a good Reformed Sunday in the camp (not on the beach which would emphasize that the day is the Lord's. Church services were attended in Barrie and Orillia and good fellowship enjoyed during the day.

Every morning from Monday through Friday, 26 young people gathered in the field at picnic tables to listen to one hour of instruction on subjects as Why Reformed?, Why Christian Reformed?, Our Calvinistic Heritage, and Our Relation to the world, following the outlines of the study guide: The Christian Reformed Church, by Dr. P. Y. De Jong. After this instruction the group was divided into four different groups, each with a chairman and a reporter. These groups studied several questions which were given to them and reported back to the meeting afterward. A general discussion then followed, and finally everyone was dismissed in order to do a reading assignment for the week on which an essay had to be written and finished before the end of the week. A small library was available and certain chapters particularly assigned to each individual.

Our program for the afternoon was filled with activities as swimming, volleyball, soccer, baseball, badminton, while the kitchen regularly took care of refreshments and food. Since matters of discipline were taken care of by the young people themselves a judge was duly chosen and installed and court session was held in the evening.

A vesper service around the campfire concluded the day. This half hour of prayer, singing, reading of Scriptures and short meditation left a great impression upon all of us. Statements like "I always looked forward to these vesper services so much", and "I will never forget the discussions which we have had", and "This is the first opportunity which I have ever had to mingle with so many Christian young people", and the often expressed appreciation for the informal fellowship of Christian young people give us courage and desire to continue this next year, the Lord willing. Our plans are to open this camp for many other young people of this age in many places around and we hope to be able to send out many invitations to several churches around.

It is our prayer that the Lord will bless this SPRINGDALE CAMP now and in the future in order that many may have the opportunity to understand their calling: not merely to live as good Canadian citizens, but much more as Christians who are committed to a world and life view which knows of absolute obedience to the Word of God and subjection to the ruling power of the Christ.

P. Kranenburg,
R.R. 4, Bradford, Ont.

WIJ HEBBEN EEN ERVAREN REISLEIDSTER op de

St. Nicolaas-afvaart van de Rijndam

op 20 NOVEMBER van Montreal naar Rotterdam.

10% KORTING op een retour.
25% KORTING in groepsverband.

Vraagt volledige inlichtingen

C. STEENHOF
43 Crane Ave.,
WESTON (Toronto), Ont.
CH 1-0811

JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas St. W.,
TRENTON, Ont. EX 2-4641

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE, 359 Wilson Ave.,
DOWNSVIEW (Toronto), Ont.
ME 5-5661

KOOPS TRAVEL SERVICE
543 Brant St.,
BURLINGTON, Ont. NE 4-1813

KREEFT'S TRAVEL BUREAU
968 Exmouth St.,
SARNIA, Ont. ED 7-8559

DE FREE CHR. REF. CHURCH

Waar de Free Chr. Ref. Church in Canada nog steeds geen eigen jaarboek laat verschijnen, zijn de gegevens dezer kerken slechts verkrijgbaar via het jaarboek der Chr. Geref. Kerken in Nederland.

Het blijkt daaruit dat er elf gemeenten zijn, tien in Canada en één (Grand Rapids) in de U.S.A. De gemeente Artesia, Calif. wordt in het jaarboek niet genoemd en uit het verslag der laatstgehouden Generale Synode te St. Thomas gehouden, bleek, dat deze gemeente eigenlijk niet meer bestaat. Slechts één of twee gezinnen zijn daar overgebleven.

De gemeenten zijn alle klein in ledental.

Grand Rapids, Mich.
(Old Chr. Ref. Church)
279 zielen — Rev. J. Tamminga
Chatham, Ont.
196 zielen — vacant
Hamilton, Ont.
359 zielen — Rev. W. F. Laman
London, Ont.
107 zielen — vacant
Mitchell,Ont.
102 zielen — vacant
St. Thomas, Ont.
235 zielen — Rev. G. Bilkes
Toronto, Ont.
198 zielen — Rev. C. Noordegraaf
Vineland, Ont.
173 zielen — vacant

Deze kerken vormen classis South and East. Classis West, Alberta en B.C. wordt gevormd door:

Aldergrove, B.C.
138 zielen — Rev. J. Overduin
Edmonton, Alta.
46 zielen — vacant
Red Deer, Alta.
38 zielen — vacant

Total aantal zielen 1871. Belijdende leden 787. Op 't ogenblik is er één student in vooropleiding op Calvin College, Grand Rapids. Een maandblad "The Messenger" verzorgt het nieuws uit de kerken.

GEEN TELEVISIE VOOR GEREF. GEMEENTEN

De generale synode van de Geland heeft besloten televisie voor reformeerde Gemeenten in Nederleden van haar gemeenten onaanvaardbaar te verklaren. Reeds verscheidene malen hadden kerkeraden en ook wel classes zich met het televisie-vraagstuk bezig gehouden. Thans is het dan zo ver dat het kerkgenootschap als zodanig zich door middel van een synode-besluit officieel van dit massa-communicatiemiddel heeft gedistancieerd.

De Amerikaanse zustergemeenten — bekend onder de naam Netherlands Reformed Congregation — hadden zich in 1950 reeds afkeurend over de televisie uitgesproken.

Geref. Gemeenten, die in besloten De generale synode van de zitting heeft vergaderd, heeft voorts uitgesproken dat echtbreuk als een geldige reden tot echtscheiding dient te worden beschouwd.

AN INDONESIAN CALL FOR SCRIPTURES

Baron van Tuyll, General Secretary of the Netherlands Bible Society, and Mr. Oliver Beguin, General Secretary of the United Bible Societies, has sent an emergency request to the Canadian Bible Society for immediate assistance to the extent of $30,000 for the printing of much needed Scriptures for Indonesia.

On December 31st, 1961, the Government of Indonesia stopped the import of all books, including Scriptures, in the Indonesian language. These restrictions were anticipated and plans were made to establish an Indonesian Bible Society printing plant at a cost of $300,000. Plans for the printing plant are proceeding, but in the meantime the stocks of Scriptures in Indonesia are rapidly disappearing, and long before the printing plant is in operation, they will be completely depleted. The Indonesian Government has now granted an extension of the emergency import restrictions, to permit the import into Indonesia of 300,000 Bibles and 300,000 New Testaments. It has been decided to produce the Bibles and Testaments in Holland and the cost will be about $350,000. The immediate need is for $205,000 to pay for the production of these Scriptures. The Canadian Bible Society is being asked for $30,000 of this amount. This opportunity presents a challenge to all Canadian Christians to share the Scriptures and may be done through the Canadian Bible Society.

Indonesia has a population of approximately 81,000,000, with Church membership of about 3,289,000. The Dutch introduced Protestant Christianity and it is a long story of how the Church in Indonesia developed as a department of the Colonial Office. Government control of the Church was taken for granted for a long time. While the Protestant community in Indonesia is the oldest in Asia, Indonesian Church bodies were formally organized in comparatively recent times.

Indonesia is the scene of a continuing, gradual revolution. Its people are suspicious of foreign organizations. The churches are strong numerically, weak in financial resources and in trained leadership. In areas where they are minorities, they confront the responsibility of evangelizing Muslim and Hindu majorities. Where they are in the majority, their problem is primarily one of deepening the faith of the members, and of setting a fitting example which will win the animists. Christianity is a minority religion in a land predominantly Islamic. The Muslims are now using modern methods of propaganda, aided by a Muslim-inclined Government. These are troubled times. The Christians recognize that they have a WORD to witness in the time and place God put them.

The Canadian Bible Society has its national office on 32 Jackes Ave., Toronto (7), Ont.

ONZE BESTE WENSEN

The wedding of Helena Vreugdenhil and Henry Rhebergen took place in "Ebenezer" Chr. Ref. Church of Trenton, Ont., the 3rd of August, 1962. Rev. Dr. Kooistra officiated. Bride and groom are seen here with flower girl and their parents Mr. and Mrs. D. C. Vreugdenhil of Frankford, Ont., and Mr. and Mrs. P. Rhebergen of Brighton, Ont.

(Photo by Henk Binnema)

Mr. and Mrs. Heuving after their wedding in "Maranatha" Chr. Ref. Church of Belleville. The groom is the son of Mr. and Mrs. Hilleginus Heuving of Brinston, Ont. The bride is the daughter of Mr. and Mrs. Meint De Jong of Stirling, Ont. The wedding took place on July 28, 1962 at 3 p.m. Rev. J. E. F. Dresselhuis officiated.

(Photo by Henk Binnema)

Hon. Louis P. Cecile, Q.C., LL.D.

Canadezen Allemaal...

SOCIALE DIENSTEN IN ONTARIO

De diensten van het Departement voor Sociale Zaken zijn beschikbaar voor alle inwoners van de provincie. Behoeftige omstandigheden of andere persoonlijke moeilijkheden zijn voldoende om een persoon of familie voor hulp in aanmerking te laten komen. Canadees burgerschap is geen voorwaarde; financiële bijstand in een of andere vorm kan verstrekt worden onverschillig hoe lang iemand in Ontario gewoond heeft.

We genieten een hoge levensstandaard in deze provincie, ontleend aan de natuurlijke rijkdom van ons land, onze nijvere industrie en onze energieke bevolking, doch iedereen kan het overkomen dat hij bij misfortuin of tegenslagen, zich voor hulp tot zijn medeburgers moet wenden.

Hulp is beschikbaar via een reeks van hulpverleningsprogramma's onder beheer van het Departement.

Enkele hiervan zijn:

- Bijstand aan moeders
- Steun aan gebrekkigen
- Kindertoeslag
- Ouderdomsuitkering
- Tehuizen voor bejaarden
- Rehabilitatiediensten
- Kleuter-dagscholen
- Algemene ondersteuning

Een provinciaal Sociaal kantoor met een bekwame staf voor het geven van persoonlijke service en advies is gevestigd in elk district in Ontario.

ONTARIO

U kunt bij het Departement (Parliament Buildings, Toronto) verdere informatie aanvragen inzake de vele voorzieningen welke het sociale welzijn van alle inwoners van Ontario waarborgen.

ONTARIO DEPARTMENT OF PUBLIC WELFARE

Hon. Louis P. Cecile, Q.C., LL.D., *Minister*

CANADA'S KLEINE UNIVERSITEITEN

(Can. Scene) — Canada bezit vele universiteiten waaraan duizenden studenten zijn ingeschreven, maar ook heel veel kleine zg. colleges, die hoog staan aangeschreven als instituten waar men een graad kan behalen, en het voordeel hebben ze een meer persoonlijk contact met hun studenten kunnen houden. Veel van deze kleinere universiteiten vindt men in de provincies aan de oostkust. Behalve theologische hogescholen bezitten deze zg. Maritime provincies 15 van deze universiteiten met bij elkaar meer dan 10.000 studenten. Ze zijn van nature meer regionaal getint en een deel geworden van het leven en de cultuur van de streek waar ze zijn gevestigd.

Zo is de University of New Brunswick bijvoorbeeld een opleidingsinstituut geworden voor houtvesters die de grote bossen van New Brunswick moeten besturen. St. Francis Xavier in Antogonish heeft de traditie van geheel toegelegd te zijn op het opvoeren van de economie van oostelijk Nova Scotia en Cape Breton. De Acadia University in Wolfville vormt een integraal deel van de economie van Annapolis Valley.

De meeste van deze kleinere universiteiten krijgen maar weinig regeringssubsidieën en hangen dus af van de collegegelden der studenten en van de plaatselijke zakenwereld.

Weliswaar neemt het studentental toe, maar voor uitbreiding kan men toch niet alleen van het collegegeld afhangen. Het aantal inschrijvingen van het afgelopen jaar van Acadia was 222 procent van dat van 8 jaar geleden, terwijl dat van de Dalhousie University sinds de tweede wereldoorlog is verdriedubbeld. De Dalhousie University heeft de enige medische opleiding in de Maritimes en heeft zeer dringend een nieuw gebouw van $ 5 millioen nodig. De University van New Brunswick heeft een van de modernste physical plants van de Canadese universiteiten, dank zij de generositeit van Lord Beaverbrook. Bovendien ontvangt zij een ruime toelage van de provinciale regering. De meeste Maritime universiteiten zoals Mt. Allison in Sackville, N.S. en de tweetaligen zoals St. Joseph, Sacred Heart en St. Louis ontvangen slechts weinig regeringshulp en hangen voornamelijk af van collegegelden, schenkingen en nalatenschappen.

De federale subsidie per student aan alle Canadese universiteiten varieert naar gelang van de provincie. Vele hoofden van universiteiten in de Maritimes zijn van mening dat deze toelage per student door het gehele land uniform dient te zijn.

O. M. E. LOUPART

De heer O. M. E. Loupart, lid van de raad van commissarissen van Philips' Industries Limited (Philips Gloeilampenfabrieken) is op 13 Augustus l.l. op de leeftijd van 71 jaar overleden.

Hiermede is een der veteranen van het Philips concern heengegaan. Mr. Loupart was gedurende 46 jaar aan het Philips concern verbonden en is getuige geweest van een groei van het personeel van een paar duizend tot meer dan 200.000 en van de uitbreiding van fabrieken in 58 verschillende landen. Hij heeft deel uit gemaakt van het hoofdbestuur van Philips en bereikte de top als voorzitter van de Raad van Beheer, toen hij in 1956 gepensionneerd werd. Als commercieel directeur en daarna Vice-President van de onderneming, heeft hij de opvallende uitbreiding van het wereldconcern meegemaakt in nauwe samenwerking met Dr. Anton Philips.

MEN GENAS

vroeger de ziekten met kruiden. Thans werkt men ze om tot veelal lang niet onschad. medicijnen, welke in het menselijk lichaam grote verwoestingen kunnen aanrichten. Wij leveren de onschad. kruiden volgens recepten van de beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten tegen alle slepende ziekten met ongelooflijk mooie resultaten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Huguenot Cross

Silver:
Hanger
$ 2.— ¾ inch
$ 3.— 1 inch
$ 4.— 1½ inch
Chainlets $ 2.—
Lapel button $ 1.85
Tie pin $ 1.50,
point protector 50¢

—

Also available in gold.

—

Gold plated:
Tie pin $ 2.—,
point protector 50¢

—

Silver plated:
Teaspoon $ 1.50
Letter opener $ 4.50

—

Wall tile "Agnus Dei" $3.—.

—

Buy a Huguenot Cross. Help your local Christian School and the A.R.S.S.

They are available at your local agent, or write

"HUGUENOT CROSS CANADA"
Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

We Like Our Work

Help keep us busy, won't you? If you are selling your home or business, call us any day from Monday to Saturday at

John Voortman

Real Estate

580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone FU 3-2157

"MY BANK"

TO 3 MILLION CANADIANS

Van Dag tot Dag...

Van generatie op generatie
hebben Canadezen hun vertrouwen gesteld
in de Bank of Montreal.
Tegenwoordig noemen meer dan drie millioen mensen
van kust tot kust de B of M
"MIJN BANK".

BANK OF MONTREAL

Canada's First Bank

SD329

For
GREATER PROFITS
use

PROVIMI

FEEDS

Canadian PROVIMI Co. Ltd.

Brampton, Ont. P.O. Box 66 — Middleton, N.S. P.O. Box 209

En niet alleen is het beroemde product

GESTAAL

HET middel tegen asthma en bronchitis, maar ook hij of zij, die dagelijks GESTAAL gebruikt, voelt zich beter, veerkrachtiger en opgewekter.

Vraag Uw Grocery en/of Drugstore naar GESTAAL of schrijf aan:

VAN HERMON'S IMPORT

620 Parkenson Rd. Woodstock, Ont.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Van Spengen lacht, om elke vracht!

Verhuizingen door geheel British Columbia. Wij verpakken en verzenden over zee en land.

Packing, Crating, Shipping

A. VAN SPENGEN
Custom Broker

5743 St. Margaret St.
Vancouver 16, B.C. HE 1-7834

"World Wide Travel Service"

359 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken. — *Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.*

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

JOHN SAKES

Uw Hollandse Kapper

Voorheen Stoney Creek op Hwy. 8.
Nu Hwy. 8 West van Grimsby.
Hoek Oaks Road, ½ mijl ten O. van Slesser's Motors, Mountain zijde.
100% Service Tel. WH 5-2520

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. I

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Kom naar Brampton, Ontario

verdien meer, en leef een plezierig leven.

FRANK HARKEMA helpt met raad en daad, bij het kopen of huren van een woning.

Ook behulpzaam bij het zoeken naar geschikt werk.

Schrijf aan Frank Harkema, vertegenwoordiger bij:

HAROLD S. HARE LTD. REAL ESTATE

82 Main Street North
BRAMPTON, ONTARIO

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

OUD ADRES:

....

....